

TECHNICKÁ UNIVERZITA V LIBERCI
FAKULTA UMĚNÍ A ARCHITEKTURY

Katedra architektury Akademický rok 2006/2007

ZADÁNÍ DIPLOMOVÉ PRÁCE

Julii Bednaříkovou

Pro:

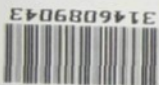
Obor:

architektura

Vedoucí katedry Vám ve smyslu zákona o vysokých školách č. 111/1998 Sb. Urcuje tuto diplomovou práci:

Název tématu:

Dostavba náměstí v Mimoní



3146089043

UNIVERZITNÍ KNIHOVNA
TECHNICKÉ UNIVERZITY V LIBERCI

Komentář k zadání:

Poválečné osídlování pohraničí, doprovázené rozvojem těžby uranu a blízkostí vojenských prostor, užíváných zprvu československou a posléze sovětskou armádou a marasmus socialistického státu vedly k celkové devastaci vztahu obyvatel k prostředí, v němž žili. To se v Mimoní projevilo zchátráním a následnou demolicí zámku, uzavírajícího celou jednu stranu náměstí. Ani jeho protilehlá strana s původní radnicí nezůstala ušetřena. Náměstí zatím nedošlo k nekvalitní zástavbě obou těchto částí. Vedení města si je vědomo potenciálu volných ploch pro rozvoj města.

KAR

73471

ph, m. b. Bednaříková

V 14/04 A

TECHNICKÁ UNIVERZITA V LIBERCI
UNIVERZITNÍ KNIHOVNA
Vedoucí katedry

702

MĚSTO MIMOŇ

Nachází se v okrese Česká Lípa v podhůří Lužických hor v Ralské pahorkatině. Protéká jím jeden z přítoků Labe - řeka Ploučnice a Panenský potok. Nejstarší archeologické nálezy v Mimoni a okolí jsou z mladší doby kamenné a z doby bronzové. Od 5. stol. se objevují Slované a při významné kupecké stezce ve 13. stol. začíná vznikat celní městečko. Potvrzení celních práv Karlem IV. roku 1371 tehdejší majitelům, Janovi a Václavovi z Vartemberka, znamenalo rozvoj obchodu a přínos do pokladny obce i majitelům panství. Už r. 1505 je Mimoň uváděna jako město. Velký rozvoj města byl zaznamenán po roce 1651, kdy bylo panství prodáno Janu Putzovi z Adlersturnu. Podle otcova odkazu nechali synové postavit kapli Božího hrobu, pivovar, špitál, radnici a přestavět zámek a farní kostel. V té době tvořily město 3 katastry: vlastní Mimoň, vesnice Okrouhlá a vesnice Šibeničná. R. 1681 došlo ke sloučení všech částí a bylo ustanoveno složení městského zastupitelstva. Pak se vystřídal několik majitelů, posledními vlastníky panství Mimoň byli do roku 1945 Hartigové.

V současné době má město téměř 7000 obyvatel. Je zřizovatelem tří základních škol a jedné umělecké školy. Ve městě je také gymnázium. Příspěvkovými organizacemi města jsou domov důchodců, dům dětí a mládeže "Vážka" a domácí péče "HOME CARE". Směnárna a peněžní ústavy jsou v centru města, stejně jako většina institucí: Česká policie, Městská policie, Referát státní sociální podpory, Úřad práce a Finanční úřad. Česká pojišťovna má ve městě jednatelství. Poliklinika a lékárna jsou nedaleko od centra. Dopravní spojení s ostatními městy má Mimoň vlakové a autobusové. Na okrajích města ve směru na Liberec a Mnichovo Hradiště se nacházejí čerpací stanice pohonných hmot. Při silnici ve směru na Mnichovo Hradiště je umístěn Domov důchodců, v jeho blízkosti je i Dům pečovatelské služby, kde sídlí organizace Home care - Domácí péče. Ve městě má tradici textilní a dřevozpracující průmysl.

Ve svém volném čase mají občané možnost využít některý ze spolků, sportovních klubů, zajít si na procházku do rozsáhlého zámeckého parku, navštívit fitness-centrum, koupaliště, kino či knihovnu, nebo se věnovat turistice. Pro předávání důležitých zpráv občanům využívá město měsíčník Mimoňský zpravodaj a vysílání lokálního Mimoňského infokanálu.

Nejbližší rekreační oblasti jsou Doksy s Máchovým jezerem a oblast Lužických hor. Ralská pahorkatina tvoří přechod mezi hraničními horskými soustavami a českým vnitrozemím. Mimoň je z velké části obklopena plochou bývalého vojenského výcvikového prostoru Ralsko s poměrně rozsáhlými, především borovými lesy. Mimoňská oblast je vyhlášeným houbařským rájem. Po zrušení vojenského provozu se toto území stává díky svému rozsáhlému bohatství přírodních krás územím poskytujícím řadu možností k provozování turistiky. Také zde vede několik značených cyklostezek. Bývalé vojenské letiště je nyní využíváno pro přistávání ultralehkých

letadel a rogal. Okolí Mimoně je charakterizováno strukturou drobných sídelních lokalit rovnoměrně rozložených v převážně zemědělské krajině.

LIBERECKÝ KRAJ

Liberecký kraj se rozprostírá na severu České republiky a zahrnuje území 4 okresů - Liberec, Jablonec nad Nisou, Semily a Česká Lípa na celkové výměře 3163 km², což představuje 4% z celkové rozlohy České republiky a s výjimkou hlavního města Prahy má nejmenší rozlohu v republice. Trvalé bydliště zde má cca 429 tisíc obyvatel. Průměrná hustota 135,6 obyvatel na km² převyšuje republikový průměr. Na území Libereckého kraje se nachází 215 obcí, z toho 39 se statutem města.

Hlavním městem kraje a současně přirozeným centrem regionu je téměř stotisícový Liberec. Ten se sousedním městem Jabloncem nad Nisou vytváří jednu aglomeraci. Hranice kraje jsou na severu zároveň státní hranicí s Polskem a částečně se Spolkovou republikou Německo. Východní část kraje sousedí s Královéhradeckým krajem, na jihu přiléhá ke Středočeskému kraji a na západě ke kraji Ústeckému. V souvislosti s rozšířením přeshraniční spolupráce byl v roce 1991 ustaven Euroregion Neisse-Nisa-Nysa - dobrovolné sdružení obcí České republiky, Polska a Německa. Jeho členy jsou obce a města Libereckého kraje, obce Šluknovského výběžku a přilehlých okresů obou sousedních států.

Liberecký kraj má převážně průmyslový charakter. Rozvinut je především průmysl skla a bižuterie, výroba a zpracování plastů, strojírenství a odvětví zpracovatelského průmyslu s úzkou vazbou na výrobu automobilů. Tradiční textilní průmysl ztratil v důsledku útlumu v posledních letech svoje dominantní postavení. Dalšími hlavními sektory jsou obchod, doprava, zdravotnictví, stavebnictví a až poté zemědělství a administrativa. V oblasti dopravy sehrává důležitou roli spojení Liberce s Prahou, kterým je čtyřproudá rychlostní komunikace. Její prodloužení na státní hranici umožní napojení na dálniční síť Spolkové republiky Německo.

Na území kraje se rovněž nachází několik významných hraničních přechodů, které doplňuje řada hraničních přechodů otevřených v rámci malého pohraničního styku. Tato skutečnost je důvodem toho, že Liberecký kraj je velmi významný z hlediska cestovního ruchu a jeho oblasti tak ročně navštěvují statisíce turistů, kteří jsou přitahováni rozmanitostí celého území. Z pohoří, rozprostírajících se mezi hranicemi Libereckého kraje, jsou největší a nejznámější Jizerské hory a Krkonoše. Ty skýtají mnoho příležitostí pro pěší turistiku, cykloturistiku a zimní sporty. Ojedinelé podmínky k pěstování zimních druhů sportů lze nalézt v Ještědském areálu nad Libercem, kde se mimo sjezdovek různých náročností nacházejí rovněž skokanské můstky, na kterých se každoročně konají závody ve skocích na lyžích.

MIKROREGION PODRALSKO

Byl založen v únoru v roce 2000 jako dobrovolný svazek 23 měst a obcí. Má rozlohu 620 km². Na jeho území žije 35 tisíc obyvatel.

Nejvýznamnějšími přírodními dominantami mikroregionu jsou kopce Ralsko (696,1 m n.m.) a Bezděz (603,5 m n.m.) se zříceninami hradů stejného jména, Máchovo jezero a řeka Ploučnice s charakteristickými meandry.

Nejvýznamnějšími historickými památkami jsou zámky Zákupy, Lemberk a bazilika sv. Vavřince a sv. Zdislavy a replika Božího hrobu v Mimoni.

PODRALSKO

Střed Podralska tvoří bývalý vojenský výcvikový prostor Ralsko, kde byla v minulosti lokalizována vojska Wehrmachtu, Československé armády a nakonec Sovětské armády. Z tohoto důvodu byla převážná část tohoto území desítky let nepřístupná.

Dnes se vyznačuje zachovalou a chráněnou přírodou s významným monumentem, kterým je letiště (zatím využívané ke sportovnímu létání). Po armádě zde zůstala síť komunikací, která je opravena a tvoří síť cyklotras. Tato skutečnost činí Podralsko ideálním prostorem pro individuální a skupinovou turistiku, zejména pro cykloturistiku. Návštěvník může celé dny putovat a projíždět na kole krajem mezi Bezdězem a Ralskem a bude se pohybovat převážně liduprázdným územím se zajímavou přírodou. Může rovněž projet oborami, kde se nachází značné množství spárkaté zvěře. Nedoporučuje se významný odklon od značených tras, neboť rozlehlý prostor skrývá nebezpečí zabloudění. I když je celá oblast Cykloráje Podralska protkána asfaltovými silničkami, je na ně vjezd automobily zakázán. Proto je třeba auto odstavit v nejposlednější vesnici a s mapou vyrazit do krásné přírody.

V období letní sezony skýtá Podralsko možnost zajímavých kombinací poznávání přírody na kole s koupáním v Máchově jezeře, v Hamerském jezeře a na koupalištích v Heřmanicích a v Zákupích. Lze navštívit zámky Zákupy a Lemberk nebo Boží hrob v Mimoni. Lze se svést na kánoí po Ploučnici anebo vyzkoušet závěsné lyžování na jezeře Horka ve Stráži pod Ralskem. Kdo miluje výstupy na kopce a rozhled po krajině, najde řadu kopců a kopečků, z nichž nejnavštěvovanějšími jsou Bezděz a Ralsko s možností rozhledu do krajiny.

V období houbařské sezony je prakticky celý mikroregion intenzivně navštěvován houbaři nejen místními, ale i ze širokého okolí, zejména z oblasti Mostecka, Ústí nad Labem, Prahy a Mladé Boleslavi.

EUROREGION NISA

Euroregion – Neisse – Nisa – Nysa je první společensky uznanou formou přeshraniční spolupráce ve střední a východní Evropě. Byl založen v roce 1991 a stal se průkopníkem spolupráce mezi regiony v pohraničí. Realizace rozvojových cílů jako jsou:

- odstranění negativních vlivů státní hranice
 - zlepšení životního standardu obyvatel Euroregionu
 - zlepšení přírodních a kulturních – politických podmínek života
 - rozvoj hospodářského potenciálu Euroregionu
- vyžadovala cílené kooperační vztahy na mnoha úrovních

Tím se zabývají pracovní skupiny, které se soustředí na určité mimořádné úkoly, jako například: energetika, ekologie, doprava, kultura a umění, hospodářství, ochrana zdraví, správa, sport, cestovní ruch, spolupráce vysokých škol, historie, statistika, památky, veřejná bezpečnost. Řešení konkrétních problémů z těchto tématických oblastí bylo očekáváno ze strany lokálních společenství na polské, české a německé straně Euroregionu Neisse – Nisa – Nysa.

Město MIMOŇ se také zapojuje do mezinárodní spolupráce v Euroregionu Nisa. Euroregion NEISSE – NISA – NYSA je svazek tří hraničních území v srdci Evropy, společná oblast Polské republiky, České republiky a Spolkové republiky Německa. Všechna tři území jsou vzájemně propojena svými společnými zájmy i společnými problémy, které jsou zapříčiněny mimo jiné měnicí se historií našeho kontinentu. Tímto regionem dnes probíhá vnější hranice EU, která má mimořádný geopolitický význam se všemi riziky i šancemi. V rámci regionu jsou poskytovány různé dotace z programu Phare CBC.

Město má družební města v Polsku – Złotoryja a v Německu – Oelsnitz.

VÝZNAMNÉ STAVEBNÍ PAMÁTKY

Ze starých staveb města se do dnešní doby zachovaly jen zbytky. Roku 1806 postihl město zhoubný požár, popelem lehlo 283 domů vnitřního města. Byl vydán zákaz staveb ze dřeva, dřevěné domy v Lužické ulici i jinde jsou tedy z doby před rokem 1800. Uvnitř města jsou zachovány některé pozoruhodné fasády domů z 19. století. Zbytky původní tvrze v oblasti statku na jižním okraji města zničilo bombardování 8. května 1945. **Radnice** z roku 1655 na náměstí sloužila po 2. světové válce pozemkovým knihám, potom hudební škole a konečně státnímu statku a pionýrům. Postupně zchátrala a byla odstřelena v roce 1986. Na jejím místě je dnes městská tržnice.

Sídlo ve východní části náměstí vzniklo kolem roku 1570. Šlo o podsklepenou budovu nepravidelného půdorysu. V roce 1604 bylo podstatně rozšířeno. Tehdy byla přistavěna jižní část. K severnímu bloku přibyl průjezd a za ním vznikla velká obdélná budova s dalším objektem ve východním průčelí. Po pádu Poláků roku 1620 byla v letech 1664-1678 přestavěna na honosný **zámek**. V této podobě zámek setrval až do roku 1806, kdy vyhořel. V letech 1807-1830 byl opraven a k severnímu průčelí byla připojena lichoběžníková dispozice nové dvoupatrové části kolem uzavřeného vnitřního nádvoří.

Mimoňský zámek byl koncem 40. let 20. století opět těžce poškozen požárem. Po něm následovala další oprava a přestavba interiérů, spojená především s vybouráním téměř všech příček s výjimkou dvourameného empírového schodiště. Stavební úpravy však nebyly dokončeny. Pokračovaly ještě krátce počátkem 80. let.

Roku 1985 byl celý komplex nečekaně a zcela zbytečně odstřelen. Dnes z něho zbylo jen několik nepřístupných podzemních prostor a zdevastovaný park.

Pivovar z roku 1666 byl po 1. svět. válce zrušen a na jeho místě postaveno kino "Ralsko" (dnešní Dům kultury Ralsko).

Farní kostel sv. Petra a Pavla, dnešní dominanta města, je zasvěcen sv. Petru a Pavlu a jáhnům sv. Agapitovi a sv. Jiřímu, jejichž ostatky jsou zde uloženy. Nachází se na místě původního kostela ze 12. století. Stavebně byl obnoven do barokního slohu v letech 1661-1663 italským stavitелеm Guiliem Broggiem. Věž kostela byla postavena v r. 1674 a s kostelem spojena až po požáru města. Z původních 5 barokních hranolových kaplí okolo kostela, vystavěných v letech 1672-1675, se dochovala pouze pátá uprostřed jižní strany (kdysi sloužila jako márnice). Fara u kostela je z roku 1678. V okolí kostela se nachází několik barokních soch.

Pod kostelním vrchem se nacházejí **unikátní pískovcové pivovarské sklepy s chodbami**.

Další významnou památkou je **areál Božího hrobu** v Lužické ulici. R. 1651 koupil tehdejší statky Mimoň a Děvín Jan Putz z Adlersturnu, císařský rada dvorní komory s erbovním nadáním a rytířským stavem rodu. Ten (podle zápisu mimoňského historika Josefa Tilleho z jeho Kroniky města Mimoně, vydané roku 1905), cestoval v roce 1625 do Říma a odtud dál do Jeruzaléma, kde vyhledal místa utrpení a smrti Ježíše Krista, posvátná všem křesťanům. Přitom vznikla myšlenka vybudovat pro poučení věřícím kopii Božího hrobu i ve své vlasti. O svědomitosti zápisů svědčí okolnost, že když po návratu zjistil, že mu chybí rozměr vchodu ke Kristovu hrobu a míry kamene, kterým je nutno hrob zakrýt, navzdory těžkostem a námaze, které taková cesta tehdy představovala, vydal se do Jeruzaléma podruhé, aby všechno ještě jednou zakreslil. Při návratu na této druhé cestě z Jeruzaléma nebezpečně onemocněl a musel pak ležet půl roku v Římě. Po uzdravení se vrátil přes Loreto do Vídně. Ve střední Evropě stále ještě trvala nekonečná třicetiletá válka a nebylo možné plánovanou stavbu uskutečnit. R. 1655 bylo pro stavbu vybráno místo Na pískách vedle zříceniny kostela sv. Kříže a když r. 1660 Jan Putz umíral, musel mu nejstarší syn Jan František Edmund u smrtelné postele slíbit, že kapli Sv. hrobu v Mimoní postaví. Stavbu započal r. 1665 významný stavitel Giulio Broggio a dokončil r. 1667. O rok později byla slavnostně vysvěcena.

Vedle Božího hrobu se nachází **dům č. p. 101 V lukách** (původně špitál). Postavit ho dal r. 1679 Jan Ignác Dominik Putz, protože už nevyhovoval starý špitál u kostela Nejsvětější trojice z r. 1400 nedaleko dnešního kina. V letech 1964 -1992 zde byla městská lidová knihovna.

Zámecký park byl původně bažantnice s hájovnou. Generální opravu a rozšíření zahájil František de Paula z Hartigů. Park byl několikrát ještě rozšiřován. Zde stával nad pramenem pomník básníkovi Horatiovi a malý altánek. Další rekonstrukce parku začata v r. 1998. Brány do parku vedou od Zámeckého i Poštovního mostu. Uvnitř parku se nachází rybník s ostrůvkem. Pozůstatky prameniště z r. 1785 - jsou kopie pramenu Géronstere v lázních Spaa v Belgii, kde se František de Paula z Hartigů léčil. Pramen jako takový je sice o kus dál, ale zde vyvěral.

Sochy a ostatní památky

Sochy ve městě jsou převážně barokní. Nejvíce jich je zasvěceno Janu Nepomuckému (jedna na Poštovním mostě, jedna u Písečného mostu a další u kostela). Významný je i sloup Nanebevzetí Panny Marie na náměstí 1. máje, sousoší Neposkvrněného početí Panny Marie (Immaculata) u hotelu Beseda či sousoší Getsemanská zahrada v Březinově ulici.

HISTORIE MĚSTA

Počátky města jsou spojené s jím procházející kupeckou cestou, zvanou "Záhošská" a s majiteli nedalekého strážského panství - Vartemberky.

V 11. století je saským kronikářem cesta ze Žitavy přes Jablonné, Mimoň, Kuřívody, Bělou pod Bezdězem, Mladou Boleslav, Čáslav a Jihlavu zmiňována jako stará a těžká (za Kuřívody se později odklonila na Mnichovo Hradiště a Prahu). Tržní osada u broda při soutoku Ploučnice a Panenského potoka byla osídlována postupně Slovyany i německými kolonisty.

Zmínky z r. 1352 uvádějí už farní ves. Potvrzení celních práv Karlem IV. roku 1371 tehdejších majitelům, Janovi a Václavovi z Vartemberka, znamenalo rozvoj obchodu a přínos do pokladny obce i majitelům panství. Z vybraných peněz se udržovaly a stavěly silnice, mosty, pevnosti a platila stráž pro obchodníky. Vybírání cla se udrželo do 18. stol. a vybírání mýtného až do 19. stol.

V obci se rozvíjel obchod, přestože výbojné války Vartemberků s husity i Žitavou obyvatelstvu vše ztěžovaly.

R. 1500 koupil Mimoň od Jana z Vartemberka Oldřich z Bieberštejnů a už r. 1505 je Mimoň uváděna jako město. R. 1511 ji vlastní jiný Jan z Vartemberka a potvrzuje městu další obchodní výsady. R. 1526 se Mimoň prodejem vrací Bieberštejnům, kteří budují na náměstí r. 1570 panské sídlo - záklád pozdějšího zámku.

19. června 1578 prodal Karel z Bieberštejna Mimoň s pustým hradem Ralsko a přilehlými vesnicemi Bohuslavu Mazancovi z Frimburka. Jeho syn prodává r. 1604 panství Janu Müllnerovi z Müllhausu. Müllhausům byl majetek v pobělohorské době zkonfiskován, přešel na rod Zeidlerů, pak na Albrechta z Valdštejna. Po jeho zavraždění si majetek vyprosila vdova po Janu Hoffmannovi Zeidlerovi, ale už 15. ledna 1651 ho její zadlužené děti prodávají Janu Putzovi z Adlersturnu. Ten byl po špatně hospodařících Zeidlerech pro mimoňské panství hotovým požehnáním. Po jeho smrti, od r. 1660, vedla nějakou dobu panství vdova a od nabytí zletilosti synové Jan František Edmund a Jan Ignác Dominik. Podle otcova odkazu nechali postavit kapli Božího hrobu, pivovar, špitál, radnici a přestavět zámek a farní kostel.

V té době tvořily město 3 katastry: vlastní Mimoň, vesnice Okrouhlá a vesnice Šibeničná.

R. 1681 došlo ke sloučení všech částí a bylo ustanoveno složení městského zastupitelstva. Manželství obou posledních mužských potomků rodu Putzů bylo bezdětné, proto J. I. D. Putz ustanovil v závěti dědicem tři dcery svého zemřelého strýce Jana Marcuse Putze. Nejstarší z nich, Marie Terezie Isabela se po sňatku se svobodným pánem Ludvíkem Josefem z Hartigů r. 1705 stala univerzální dědičkou panství Mimoň.

Tak se do Mimoně dostal rod Hartigů, který zde byl až do r. 1945.

Když se r. 1777 schylovalo k další válce o dědictví bavorské, rozhodl se v květnu 1778 navštívit Mimoň a Stráž - terén budoucího možného váliště - sám císař Josef II.

Zatímco v 18. stol. ohrožovaly město sedlácké rebelle proti útlaku a robotě a vojenské výboje prusko - rakouské války, začátek 19. stol. znamenal zkázu největší.

Rozsáhlý požár 11. června 1806 zničil téměř všechny stavby ve městě, včetně kostela. Pomoc proudila ze všech okolních měst.

V r. 1865 město získalo statut soudního okresu a mělo ve správě 39 obcí s 23 tisíci obyvateli. Průmyslový rozvoj a výstavba železniční tratě, hřebčína, továren, lázní, jatek, škol apod. udělaly z Mimoně jedno z největších měst na Českolipsku. Po skončení 2. svět. války odchází rod Hartigů, odklízí se rozbombardované části města a nastává další budovatelská éra. Vznikl vojenský prostor, postavila se nová sídliště a v blízkosti města byla zahájena těžba uranu.

V 80. letech 20. stol. proběhla další vlna bourání zchátralých historických budov ve městě.

Nové společenské změny po r. 1989 umožnily rekonstrukci areálu Božího hrobu i jiných památek. Město rozšířilo bytový fond o několik zrekonstruovaných panelových domů v nedaleké Plouznici. Byla zahájena výstavba čistíčky odpadních vod, průmyslové zóny i obchodního centra, rekonstrukce kanalizační sítě a plynofikace města.

HISTORIE ŠKOLSTVÍ

První zmínky o škole v Mimoní jsou z 16. stol., kdy byla na náklady vrchnosti postavena pod Kostelním vrchem dřevěná školní budova.

V r. 1785 byla škola přestěhována do kaple a bývalého špitálu Nejsvětější trojice. Tato budova však shořela jako většina budov při velkém požáru r. 1806 a tak se škola opět stěhovala.

V r. 1868 byla tehdejší farní škola povýšena na hlavní školu. Po roce 1869 se počet školních dětí zvýšil a bylo otevřeno několik tříd v jiných budovách.

Přetrvávající nedostatky donutily městské zastupitelstvo rozhodnout o stavbě nové školní budovy na Böhmově vršku. Stavět se začalo v r. 1893 podle plánu stavitele Josefa Schneidera a slavnostní vysvěcení a otevření nové německé školy (dnes 2. stupeň ZaMŠ Mírová) bylo 8. září 1894.

První skutečně česká škola byla otevřena v Malé (tehdejší Linkeho) ulici 12. října 1919, což připomíná i tam umístěná pamětní deska. Postupně přibývá živnostenská škola, mateřská škola, měšťanská škola a 12. září 1937 je slavnostně vztyčen český prapor v Komenského ulici č.p.101 na nové budově obecní školy, dnes 1. stupeň ZaMŠ Mírová.

Osudný Mnichov znamenal uzavření školy a vyučování zde bylo opět zahájeno až 12. června 1945.

V r. 1960 byla ještě slavnostně otevřena nová školní budova na Letné, dnes Zvláštní škola.

V roce 1978 přibyla škola na sídlišti Ralsko. Ta je v současné době v havarijním stavu a čeká na rekonstrukci.

Předchůdcem Základní umělecké školy v Mimoní byl Městský hudební ústav, založený v r. 1947. Do dnešní budovy v Mírové ulici se přestěhoval v r. 1949 a byl přejmenován na Lidovou školu umění.

Střední škola byla v Mimoní v letech 1953 - 1968. Na její tradici navázalo až v r. 1990 elokované pracoviště Gymnázia v České Lípě, dnes osmileté Gymnázium Mimoně, které se nachází v budově bývalé ruské školy na Letné.

HISTORIE PRŮMYSLU

Rozvoj celních práv, řemesel i obchodních výsad města Mimoně směřoval k vytváření cechů. Kovářů, bednářů, kolářů, tkalců, řezníků, krejčích, obuvníků, koželuhů, tesařů, zedníků, soukeníků, mlynářů, tkalců, hrnčírů, knihtiskařů a dalších přibývalo.

Největší průmyslový rozvoj nastal v 19. století. V r. 1801 byla založena tiskárna kartonu (zanikla na konci 2. svět. války) r. 1850 plstárna, v r. 1870 první česká továrna na ohýbaný nábytek, r. 1888 první parní pila a hoblovačka. Po 2. svět. válce přibyla nová lesní pila (dnes ve vlastnictví Vojenských lesů a statků), velkovýkrmna prasat Gigant, dnes již zrušené Rukavičkářské závody a textilní továrna (Severka a později Mítex).

K věhlasu města přispěl i založený chov anglického plnokrevného koně v místním hřebčíně.

Železniční trať z České Lípy byla vybudována v r. 1883, r. 1900 prodloužena do Liberce a patřila k uhelné Ústecko - teplické dráze.

Původní plynové osvětlení města z pol. 19. stol. nahradil elektrický proud z elektrárny postavené v r. 1898.

Po r. 1989 se město stalo zakladatelem několika vlastních společností. Město Mimoně má tradici ve výrobě ohýbaného nábytku z bukového dřeva. Dnes podnik Falcon a. s. ve výrobě židlí pokračuje. Dalšími velkými podniky města jsou plstárna Mitop, a. s., a Technické služby Mimoně, spol. s. r. o. Ve městě je hřebčín s chovem dostihových koní, krytou jezdeckou halou a dostihovou dráhou. Vojenské lesy a statky, divize Mimoně, nabízejí zpracování dřeva. Vydavatelské a tiskárenské služby poskytují Tiskárna Ralsko a Ofseta.

Od r. 2001 se buduje průmyslová zóna, pokračuje výstavba čistíčky odpadních vod a plynofikace města. V budoucnu se počítá s výstavbou několika obchodních marketů.

HRAD RALSKO

Hrad Ralsko patří k nejstarším severočeským gotickým hradům. Některé zdroje ho uvádějí jako románský a jeho základy kladou do 12. stol.

Tyčí se na jednom z kuželovitých vrcholů sopečného původu Ralské pahorkatiny ve výšce 696 m n. m. Prvním skutečně doloženým majitelem je šlechtic Heřman z Ralska z rodu Markvarticů.

V r. 1377 získal Ralsko jako dědický podíl Jan z Vartemberka a jeho rod spravoval mimoňské i strážské panství do r. 1500. Janů z Vartemberka bylo několik. Jeden z nich - Jan Chudoba z Vartemberka na Ralsku, zprvu Husův přítel a později člen katolického spolku lužických měst se později opět ve víře obrátil. Jeho syn Jan, řečený Ralsko mezitím slíbil Lužičanům pomoc při dobytí hradu Grabštejna. Vyslané vojsko však bylo zajato. Rozzuření Žitavští na Ralsku Jana zajali a nechali popravit. Tehdy Jan starší na Žitavské zcela zanevřel a rozpoutala se vleklá válka mezi Vartemberky a Lužici.

Majitelé se opět střídali. Ani další Jan z Vartemberka neměl dobrou pověst. Hrad používal jako sídlo svých loupeživých rytířů a Žitavským působil nemalé škody. Ti se hradu zmocnili Istí r. 1468, osádku pobili a hrad na nějaký čas obsadili. Někdejší vartemberské sídlo se rozpadalo a chátralo. Majitelé dávali přednost jiným sídlům a pohodlnějším zámčkům. Někdy čas se zde razily falešné mince, což dalo vzniknout pověsti o ukrytém pokladu.

R. 1505 koupil panství ralské i mimoňské Oldřich z Bieberštejna. Na náměstí v Mimoni si vystavěl jeho syn Karel nové panské sídlo a hrad začal být uváděn jako pustý. Podle jedné pověsti zde má spát vojsko podobné jako v Blaníku. Z vrcholu je překrásný výhled do kraje.

OKOLÍ RALSKA

V letech 1947-1991 byl v okolí vrchu Ralsko nepřístupný vojenský prostor o celkové rozloze 250 km² (za oběť mu padlo 22 vesnic a 1 městečko)

Po jeho zrušení zůstala část ohrazena a nepřístupna jako obora. Bohatě zásoby podzemní vody, lesy a mnohé architektonické i přírodní památky jsou dnes vhodné pro rekreaci a cestovní ruch. Vyznačeny jsou některé cyklostezky. O rozvoj oblasti se starají i členové mikroregionu Podralsko.

VIZE ROZVOJE MĚSTA

- * centrum průmyslu
- * příjemné město pro život
- * centrum cestovního ruchu
- * atraktivní centrum Podřalska
- * komunikující a dobře spravované město

MIMOŇ JAKO SPORTOVNÍ MĚSTO

- * obnova tradice běhu parkem
- * rozvoj tradice dostihového sportu
- * vytvoření skateparku
- * výstavba cyklotras
- * podpora výstavby rekreační vodní plochy na Panenském potoce
- * úprava Ploučnice na atraktivní vodáckou trasu
- * zřízení regulovaného tábořiště na Ploučnici
- * rekonstrukce koupaliště
- * obnova a využití zámeckého parku

Přednosti - silné stránky

01. Atraktivní krajinné prostředí okolí města
02. Příznivá věková struktura obyvatelstva
03. Průmyslová tradice města
04. Dostatek volných pracovních sil
05. Dostatečná kapacita zdrojů a rozvodů energií a vody a kanalizační síť
06. Dostatečná kvalita telekomunikačních služeb
07. Moderní a kvalitní bytový fond
08. Dostatečná kapacita a kvalita základních škol a gymnasia
09. Existence Základní umlecké školy a Domu dětí a mládeže
10. Kvalita a kapacita sociálních služeb
11. Kvalitní životní prostředí
12. Obec s pověřeným úřadem
13. Sídlo institucí státní správy
14. Železniční dopravní spojení
15. Strategická poloha vůči okolním obcím a městečkům

Zápory - slabé stránky

01. Demografická diskontinuita vývoje města
02. Nízká identifikace obyvatel s městem
03. Vysoký objem vyjížděky za prací a za službami
04. Periferní poloha města vůči významným sídlům osídlení
05. Nízká vzdělanostní struktura obyvatelstva
06. Vysoká míra (strukturální) nezaměstnanosti
07. Nedostatečná kvalifikace pracovních sil
08. Nedostatek připravených rozvojových ploch pro průmysl a bydlení
09. Labilní výrobní základna města
10. Nízký podíl odvětví služeb v ekonomické základně města
11. Slabá tradice drobného a středního podnikání ve městě
12. Nedostatečná úroveň komunikace mezi místními podniky a městskou samosprávu
13. Poškozená urbanistická struktura města (absence přirozeného centra města, necitlivá lokalizace panelové výstavby apod.)
14. Značný počet opuštěných a zanedbaných domů
15. Nízká intenzita bytové výstavby
16. Nedostatek sociálních bytů
17. Absence odborného a učňovského školství ve městě
18. Vysoké náklady na provoz zvláštní školy
19. Vysoký podíl sociálně ohrožených skupin obyvatelstva v sociální struktuře města
20. Vysoká závislost městského rozpočtu na státních dotacích
21. Nepříznivý image města
22. Nedostatečná úroveň služeb a zařízení v cestovním ruchu
23. Nedostatečná ubytovací kapacita v cestovním ruchu

TRADICE MĚSTA

Místní tradicí jsou velikonoční pašijové hry a slavnostní vzkříšení, oslavy Dne města a dostihy. O obnovení tradic pašijových her z roku 1668 (údajně třetí nejstarší na světě) se po letech zasloužilo město Mimoň ve spolupráci se studenty mimoňského gymnázia. Ti nastudovali pašijové hry podle textu P. Stadelmana v překladu p. Osvalda Honse a v premiéře uvedli v březnu r. 2000.

Slavnostní vzkříšení na Bílou sobotu je v Mimoně dokazatelně přes 300 let stará. R. 1671 šlo první procesí na Velký pátek od kostela ke kapli Božího hrobu, kde na Bílou sobotu večer začala slavnost vzkříšení. To se opakovalo každoročně, slavnost si získala popularitu a do Mimoně přicházelo stále více lidí z dalekého okolí i mnoho osob duchovních. O velikonočních v r. 2001 se tato tradice obnovila a v Božím hrobě byly vystaveny scénické obrazy ze života a smrti Ježíše Krista.

Den města – podle historických záznamů v r. 1371 císař a otec vlasti Karel IV: stvrdil 24. června Janu z Vartemberka, purkrabímu v Praze a jeho bratru Václavovi z Vartemberka, prastará celní práva. Od r. 2000 se konají oslavy Dne města s bohatým kulturním programem po celý den.

Od r. 2003 je obnovenai tradice pořádání koňských dostihů na dostihové dráze fi. Hřebčín Pulec.

NÁVRH ARCHITEKTONICKÉHO ŘEŠENÍ STŘEDU MĚSTA

Základním problémem cílového řešení středu města, kterému dominuje zástavba proluk na Náměstí 1. máje, je reálné dopravní řešení. Dosavadní územní plán předpokládá, že ve středu města bude automobilová doprava, která bude omezovaná postupnou realizací obchvatu města a novým připojením Sídliště pod Ralskem na komunikace ve směru na Českou Lípu a Liberec. V současné době je navrženo řešení přeložky průtahu tranzitní dopravy ze středu města na nábreží Ploučnice, které by umožnilo 100 % uvolnit střed města od tranzitní dopravy a řešit ho jako bezbariérovou klidovou zónu propojující východní část města se Zámeckým parkem a Sídlištěm pod Ralskem.

NÁMĚSTÍ 1. MÁJE

* místo setkávání, svobodného pohybu a klidného posezení

Náměstí 1. Máje je základním centrem dění ve městě Mimoní. Návrhem vzniká adekvátní místo konání různých akcí pořádaných městem či soukromými organizacemi. Možnými akcemi jsou například oslavy Dne města, případně by zde mohl být ukončen městský běh parkem. Půdorysu nepravidelného lichoběžníku dominuje hlavní osa spojující západní a východní část náměstí. Tato osa je podpořena dřevěným molem lemovaným vodními fontánami a pouličními lampami. Před budovou radnice je navržena vodní plocha s fontánami pro osvěžení v letních měsících. Ve středu náměstí je Mariánský sloup, který je ohraničen dřevěným límcem sloužícím k posezení a odpočinku. Ke stejnému účelu slouží i velkoformátové kameny vyrůstající z navrhované dlažby náměstí v jeho jihozápadní části. V jihovýchodní části náměstí je navržen lesík s účelem alespoň částečného zastínění prostoru náměstí. Severní strana náměstí je doplněna o stromovou alej, která také tvoří spojnici mezi východní a západní částí náměstí.

Těmito prvky vzniká dojem náměstí v náměstí a původně velmi rozsáhlá plocha získává intimní charakter.

Celá západní strana slouží pro parkovací stání po omezený časový interval, aby opravdu vzniklo místo setkávání lidí, co nejméně narušované dopravou.

ZÁPADNÍ ČÁST NÁMĚSTÍ 1. MÁJE

Z hlediska funkčního využití objektů v západní části Náměstí 1. Máje by měla být řešena potřeba rozšíření prodejních kapacit pro drobné podnikání, ve kterých může město cenovou politikou ovlivňovat zájem obchodníků a konkurovat vysokým nájmům za nebytové prostory v objektech soukromých vlastníků. Dále by měla být řešena potřeba restaurační a ubytovací kapacity vyšší kvality umožňující pro podnikatele působící v místě a v regionu zde konat pracovní setkání a ubytovat své hosty. Vážným problémem je dostupnost stomatologických služeb a služeb lékařů specialistů.

Architektonické řešení:

V západní části náměstí jsou řešeny dva objekty. Malý, tří podlažní objekt pro služby lékařů, v úrovni náměstí s vegetariánskou restaurací a lékárnou.

Druhý objekt je řešen jako polyfunkční dům v úrovni náměstí s nebytovými prostory, umožňující provozování živností a služeb pro obyvatelstvo. Dřevěné molo procházející náměstím je ukončeno uvnitř tohoto objektu v atriu obchodního centra.

Směrem do náměstí jsou orientovány i vstupy do vyšších podlaží domu a vstup do hotelu.

Hotel s kapacitou 33 pokojů pokrývá poptávku turistů navštěvujících atraktivní lokalitu Ralsko.

Nadzemní podlaží je vytvořeno terasou sloužící k trávení volného času rezidentů (basketbal, dětská hřiště, zeleň). Na této terase jsou postaveny bytové domy s rozličnou nabídkou velikostí bytů.

VÝCHODNÍ ČÁST NÁMĚSTÍ 1. MÁJE

Na tomto místě se nacházel komplex budov bývalého Mimoňského zámku. Perspektivně lze v této oblasti uvažovat zejména objekty mající funkci správní - radnice města, knihovna, matrika a obřadní místnost.

Architektonické řešení:

Celá východní strana náměstí je uzavřena novou budovou radnice. Radnici dominuje velké prosklení z kanceláře starosty. Toto prosklení může sloužit pro kolemjdoucí jako velký informační panel o dění ve městě, případně pro promítání zábavných či dokumentárních krátkých filmů, a oživit tak dění na náměstí.

Radnice ve vstupní hale disponuje veřejným internetovým pracovištěm a informačním centrem pro občany. Pracoviště úředníků jsou řešena přepážkovým systémem. V nadzemním podlaží je umístěna velká zasedací místnost s výhledem na dění na náměstí.

Obřadní síň je v přízemí. Tvoří vrchol dřevěného mola procházejícího náměstím, což umožňuje svatebčanům využívat jej jako slavnostní proměnadu.

Dalším objektem na východní straně je nová budova služebny policie. Umístění této budovy na náměstí je výhodné pro jeho centrální polohu, což umožňuje policii lepší kontrolu pořádku.

U soutoku Panenského potoka a řeky Ploučnice jsou řešeny tři bytové domy, sloužící jako pronajímatelné byty pro turisty - „vodáky“ preferující luxusnější ubytování.

BILANCE PLOCH ZÁPADNÍ ČÁSTI NÁMĚSTÍ

LEVEL 0	M2	KS
HOTEL RECEPCE	63,8	1
HOTEL ZÁZEMÍ	57,46	1
HOTEL RESTAURACE	136,94	1
CELKEM	258,2	
OBCHODNÍ JEDNOTKY	996,54	10
MARKET	514	1
SKLAD	182,6	1
CELKEM	1693,14	
PARKOVIŠTĚ	1470	53

LEVEL 1	M2	KS
BYT 01-01	50,82	1
BYT 01-02	52,3	1
BYT 01-03	50,8	1
BYT 01-04	70,8	1
BYT 01-05	49,9	1
BYT 01-06	51,4	1
BYT 01-07	79,2	1
BYT 01-08	89,9	1
BYT 01-09	57,4	1
BYT 01-10	85,95	1
BYT 01-11	84,5	1
BYT 01-12	82,3	1
BYT 01-14	47,4	1
BYT 01-15	57,2	1
BYT 01-16	58,1	1
BYT 01-17	29	1
BYT 01-19	29	1
CELKEM	1025,97	
MEZONET 01-13	178,6	1
MEZONET 01-18	79,3	1
MEZONET 01-20	68	1
MEZONET 01-21	162	1
MEZONET 01-22	162	1
MEZONET 01-23	151,8	1
MEZONET 01-24	157,8	1
MEZONET 01-25	161,2	1
CELKEM	1120,7	
HOTEL POKOJ 2L	29,75	1
HOTEL POKOJ 2L	24,7	7
HOTEL POKOJ 2L	21,4	4
HOTEL POKOJ 2L	30,31	1
HOTEL POKOJ 5L	46,25	1
HOTEL POKOJ 3L	38,27	1
PATROVÝ SERVIS	17	1
SPOL. MÍSTNOST	36,95	1
CELEKEM	456,73	

LEVEL 2	M2	KS
BYT 02-26	84,5	1
BYT 02-27	82,3	1
BYT 02-28	57,4	1
BYT 02-29	85,95	1
CELKEM	310,15	
MEZONET 02-30	122,4	1
MEZONET 02-31	138	1
MEZONET 02-32	84,8	1
MEZONET 02-33	87,8	1
MEZONET 02-34	101,6	1
MEZONET 02-35	122,6	1
MEZONET 02-36	103	1
MEZONET 02-37	103	1
CELKEM	863,2	
HOTEL POKOJ 2L	29,75	1
HOTEL POKOJ 2L	24,7	7
HOTEL POKOJ 2L	21,4	4
HOTEL POKOJ 2L	30,31	1
HOTEL POKOJ 5L	46,25	1
HOTEL POKOJ 3L	38,27	1
PATROVÝ SERVIS	17	1
SPOL. MÍSTNOST	36,95	1
CELKEM	457,73	

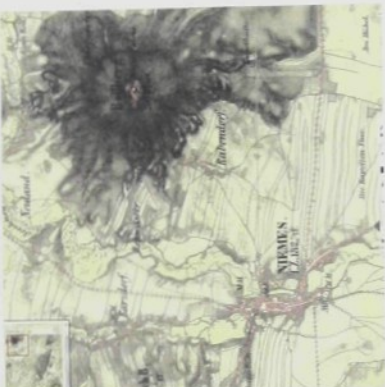
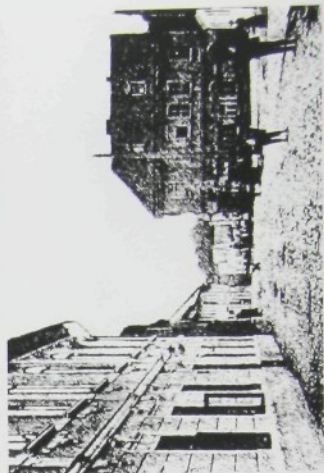
LEVEL 3	M2	KS
BYT 03-38	57	1
BYT 03-39	82,3	1
BYT 03-40	57	1
BYT 03-41	78,1	1
CELKEM	274,4	
HOTEL POKOJ 2L	30,31	1
HOTEL POKOJ 5L	46,25	1
HOTEL POKOJ 3L	38,27	1
PATROVÝ SERVIS	17	1
SPOL. MÍSTNOST	36,95	1
CELKEM	168,78	



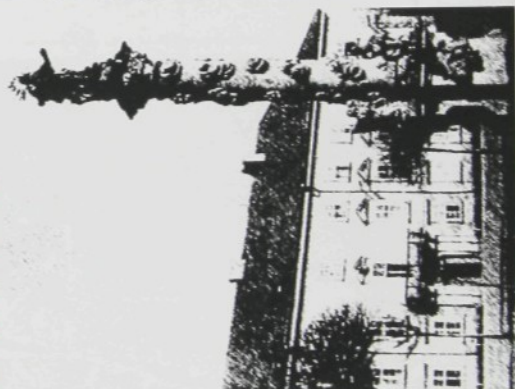
původní zámek z roku 1648



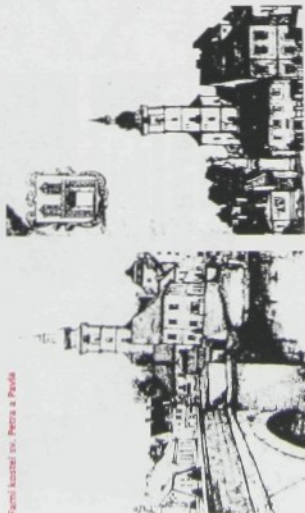
záběhnutí zámku historických budov do aktuální katastrální mapy



pohled na mušatnický sloup a budovu zámku



Fam. kostel sv. Petra a Pavla



budova zámku - pohled od náměstí

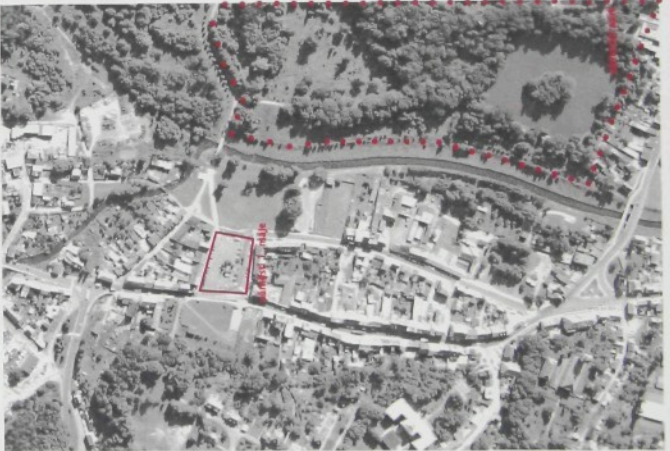
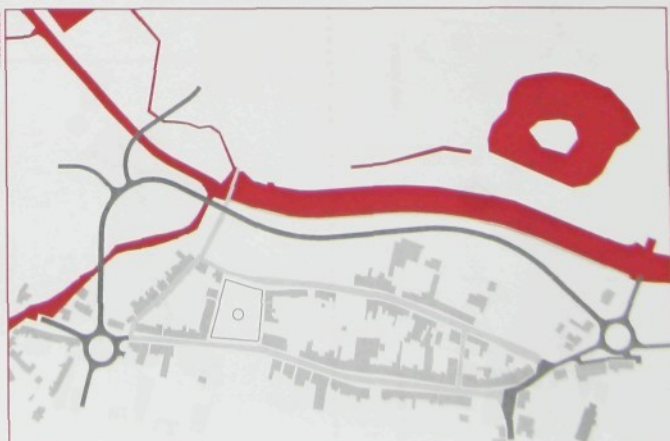


Mimoně a vrch Raksko kolem roku 1909



- 1352 první zmínka
- 1505 mimoně jako město
- 1570 panské sídlo
- 1681 sloučení třech katastrů
- 1778 návštěva císaře Josefa II.
- 1806 rozsáhlý požár

80. léta 20. století



* atraktivní okolí *



* navrhovaná zástavba



* téma náměstí

* téma medical

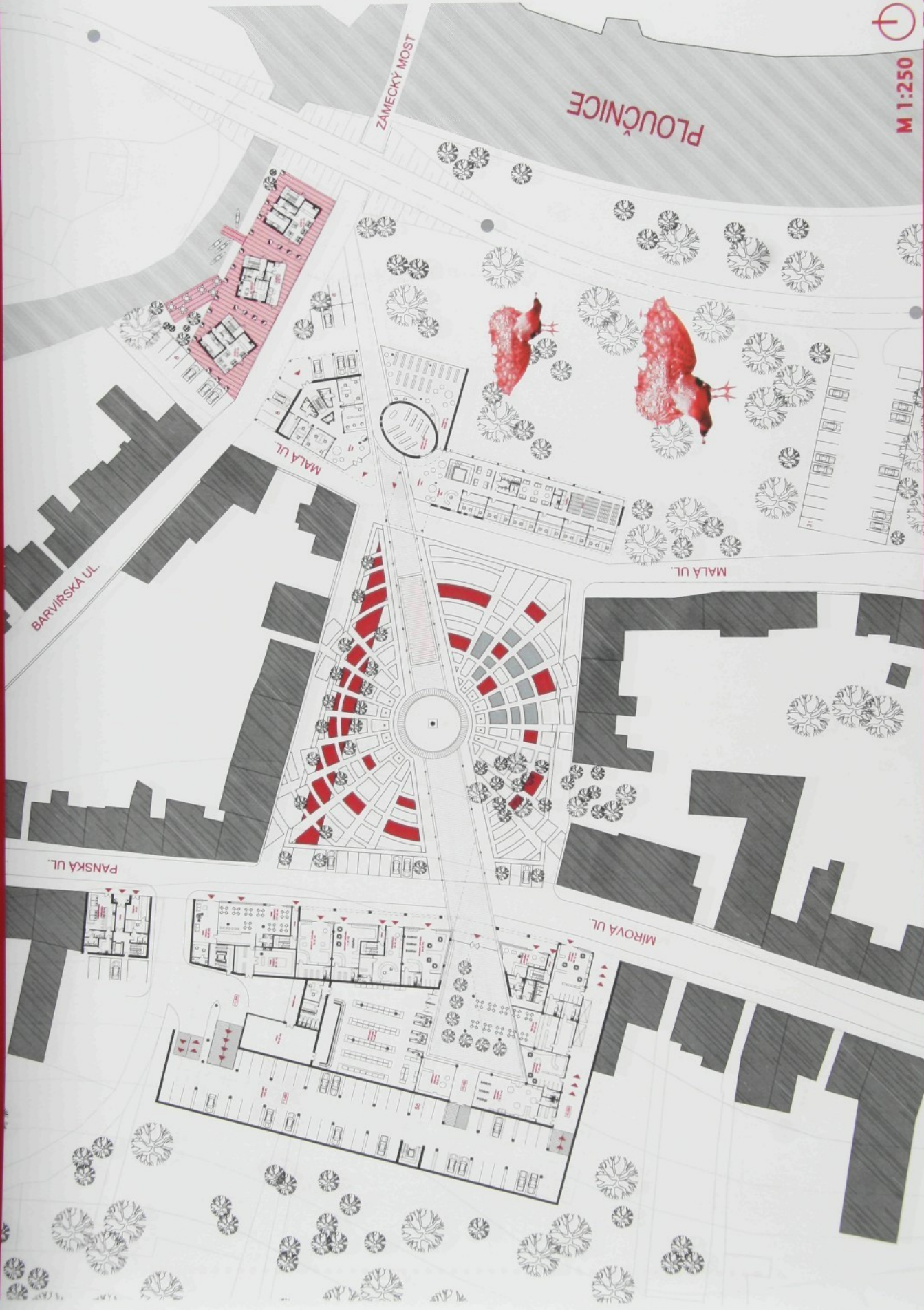
* téma multiple

* téma marina

* téma police

* téma radnice





M 1:250

ZÁMECKÝ MOST

PLOUČNICE

BARVÍŘSKÁ UL.

MALA UL.

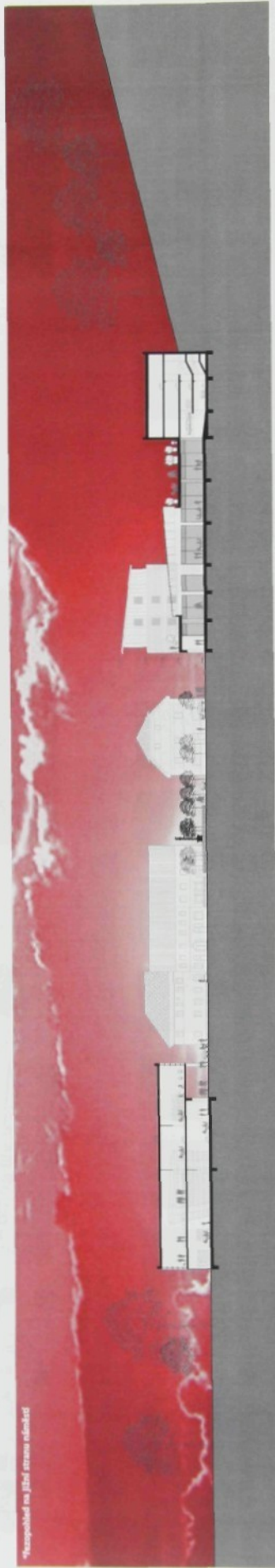
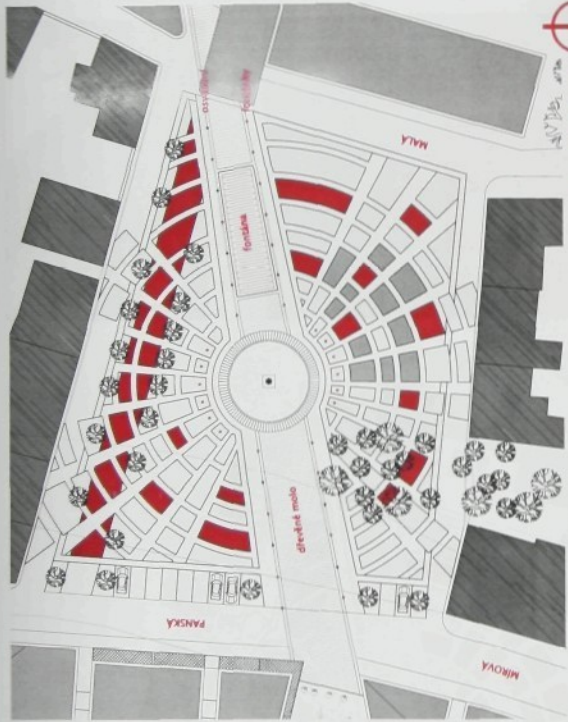
MALA UL.

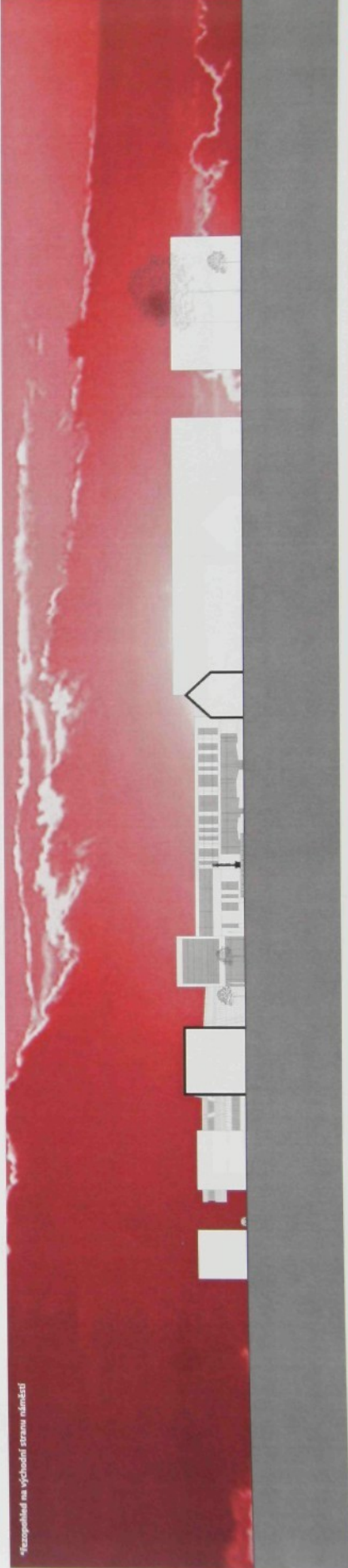
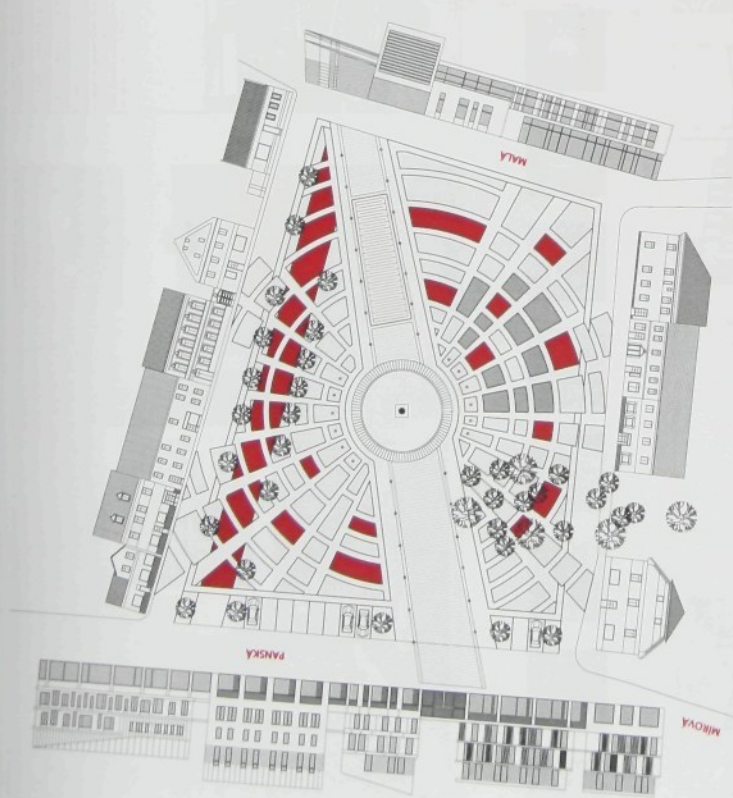
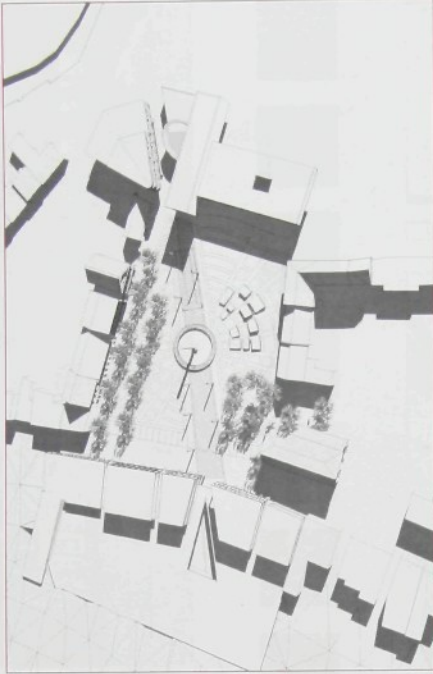
PANSKÁ UL.

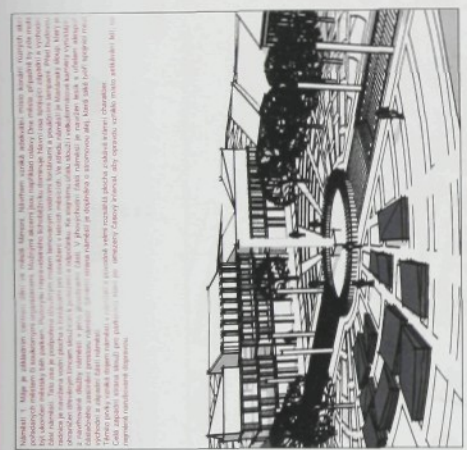
MIROVÁ UL.



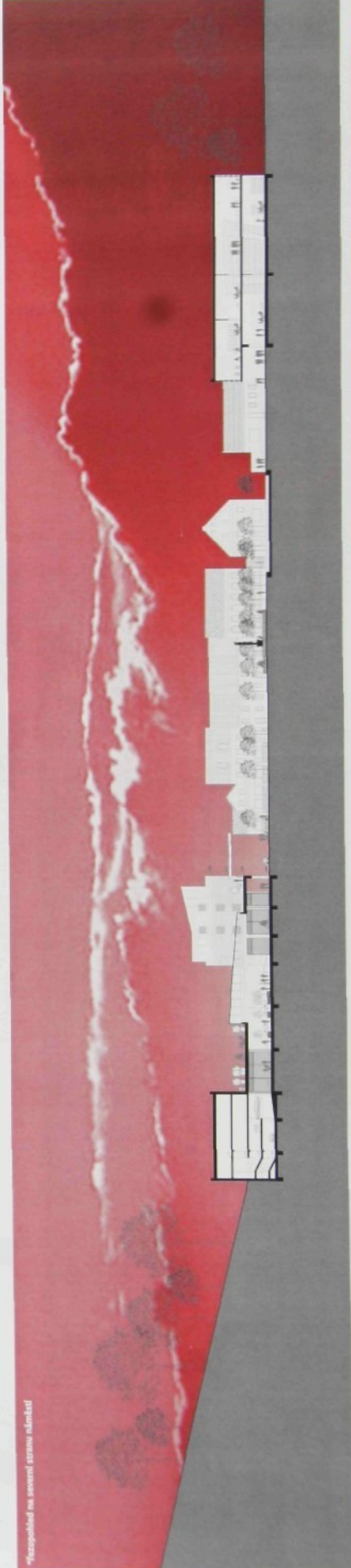








Náměstí 1. Máje je zastavěno v rámci projektu „Nová sídla v městské části Praha 10 – výstavba a rekonstrukce sídlové zóny“. Jedná se o výstavbu a rekonstrukci sídlové zóny v městské části Praha 10, která byla založena v roce 1960. V současnosti je zde umístěno sídlo zóny, které bylo postaveno v letech 1960-1970. V rámci projektu „Nová sídla v městské části Praha 10 – výstavba a rekonstrukce sídlové zóny“ je plánována výstavba nových sídelních jednotek, které budou navazovat na stávající sídlovou zónu. V rámci projektu je také plánována rekonstrukce stávajících sídelních jednotek, které budou navazovat na stávající sídlovou zónu. V rámci projektu je také plánována výstavba nových sídelních jednotek, které budou navazovat na stávající sídlovou zónu.



*Zastavěná plocha na severní straně náměstí

hotel	
recepce	63,80 m ²
bar	19,20 m ²
zabavení	84,70 m ²
obchodní jednotky	
marketa	514,00 m ²
sklad	19,20 m ²
počet obchodních jednotek	803,80 m ²
počet parkovacích míst +0,000	11
počet parkovacích míst +1,950	56

LEVEL_0



LEVEL_0



LEVEL_1

hotel	
7x 21 pokoj	39,80 m ²
7x 21 pokoj	24,70 m ²
4x 21 pokoj	21,40 m ²
1x 21 pokoj	30,30 m ²
1x 51 pokoj	46,30 m ²
počet pokojů na patře	36,00
společenská místnost	15
průmyslová zóna	17,00 m ²

bytová část
počet bytů 17
počet mezonetů 8

LEVEL_1

* pohled na vnější fasádu



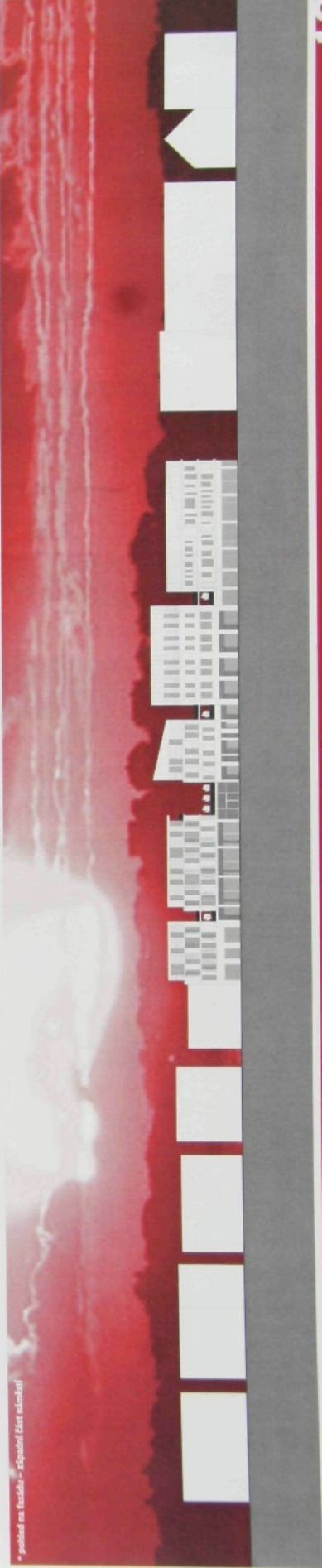
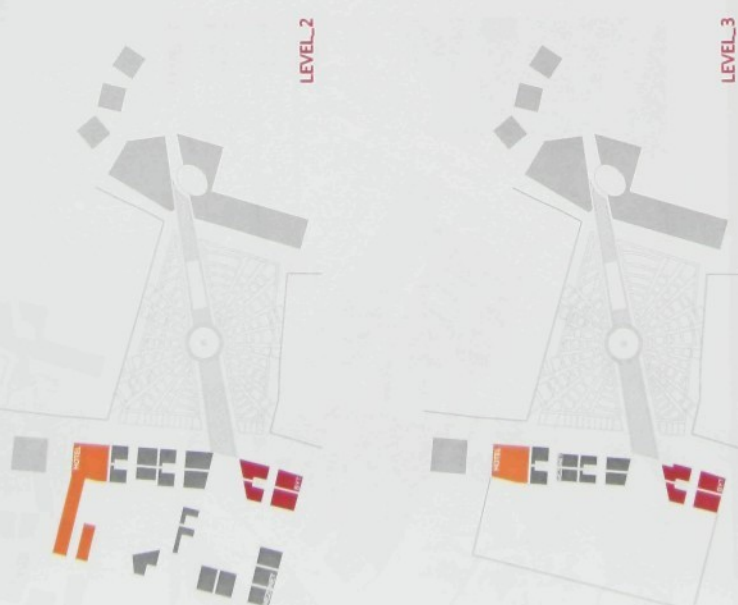
hotel	
1x 2L pokoj	30.30 m ²
1x 3L pokoj	46.30 m ²
4x 2L pokoj	46.30 m ²
počet pokojů na palce	3
společenská místnost	36.90 m ²
patrový servis	17.00 m ²
bytová část	
počet bytů	4
terasy	10

LEVEL_3



hotel	
1x 2L pokoj	25.60 m ²
7x 2L pokoj	24.70 m ²
4x 2L pokoj	30.30 m ²
1x 3L pokoj	38.30 m ²
1x 2L pokoj	46.30 m ²
počet pokojů na palce	15
společenská místnost	36.90 m ²
patrový servis	17.00 m ²
bytová část	
počet bytů	4
terasy	8
počet mezonetů	2
balcon	1

LEVEL_2



* téma medical

* téma marina



*marina

LEVEL_0



*marina

LEVEL_1



LEVEL_2



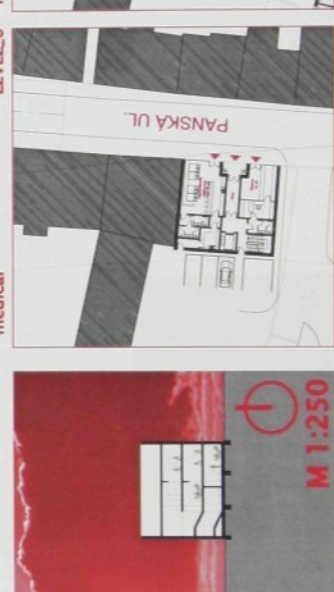
*marina

LEVEL_0



*marina

LEVEL_1



LEVEL_2



* pohled na fasádu - z ulice barevně + bez

* pohled na fasádu - z ulice barevně + bez

* pohled na fasádu - z ulice barevně + bez

* pohled na fasádu - z ulice barevně + bez

* pohled na fasádu - z ulice barevně + bez

* téma policie

* téma radnice



*policie * radnice

LEVEL_0



*policie * radnice

LEVEL_1

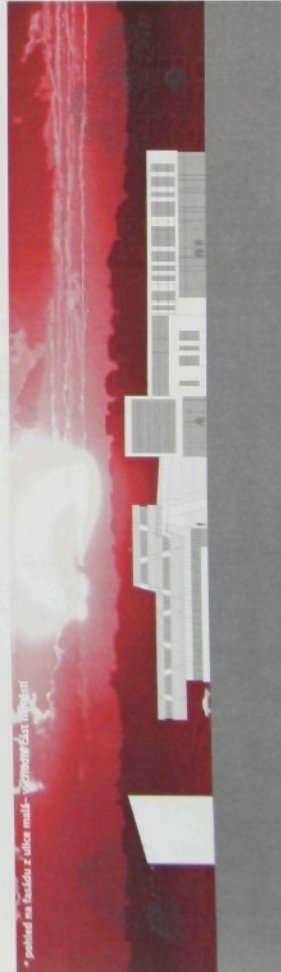


*policie * radnice

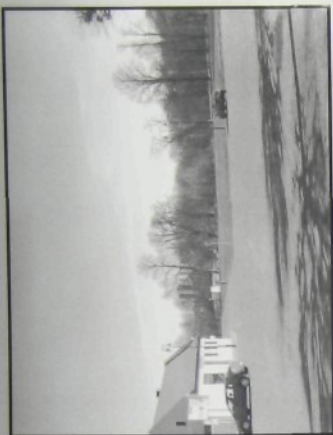
LEVEL_2



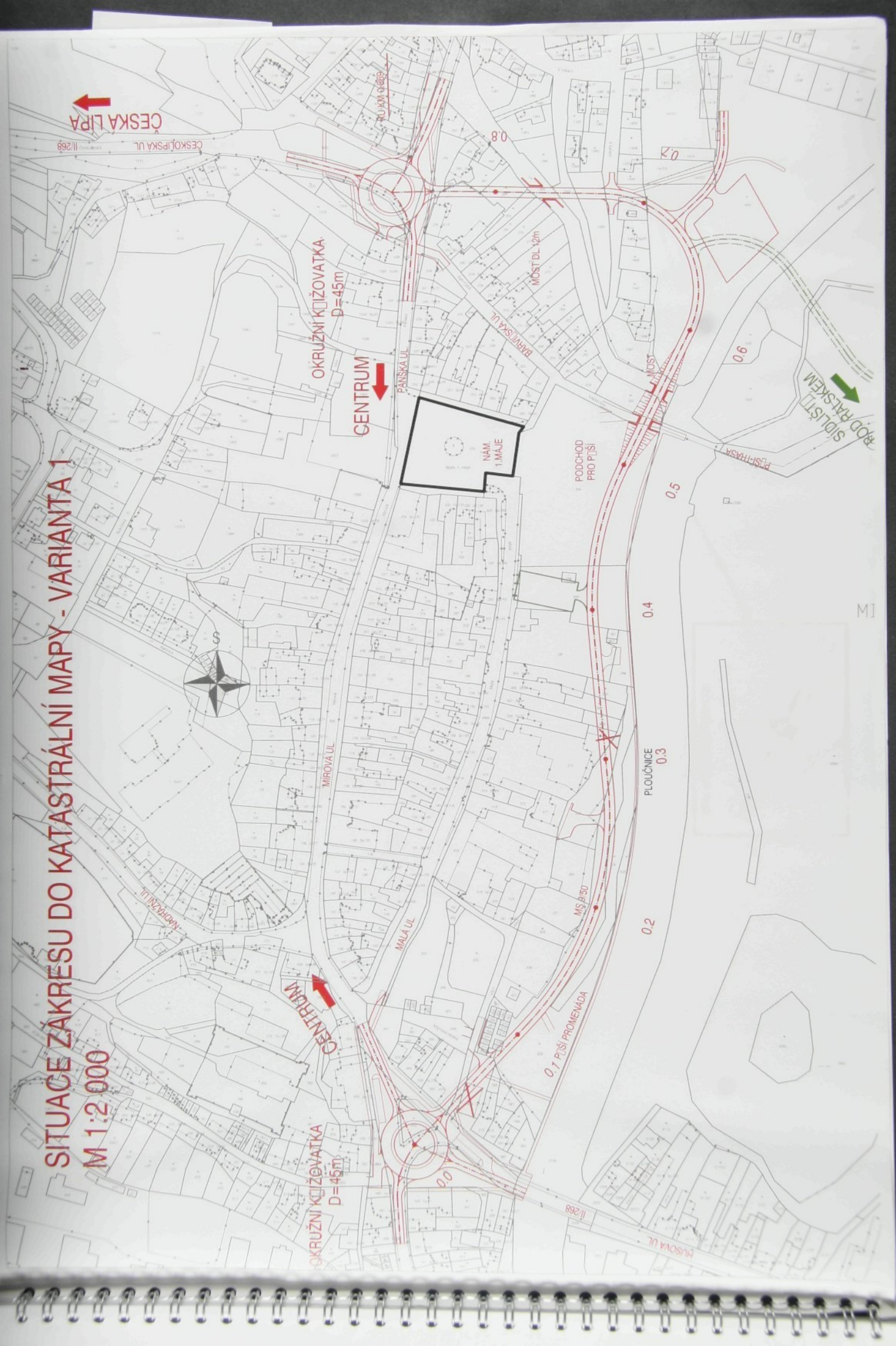
* policek na fasádě z ulice malá - zobrazení dle projektu



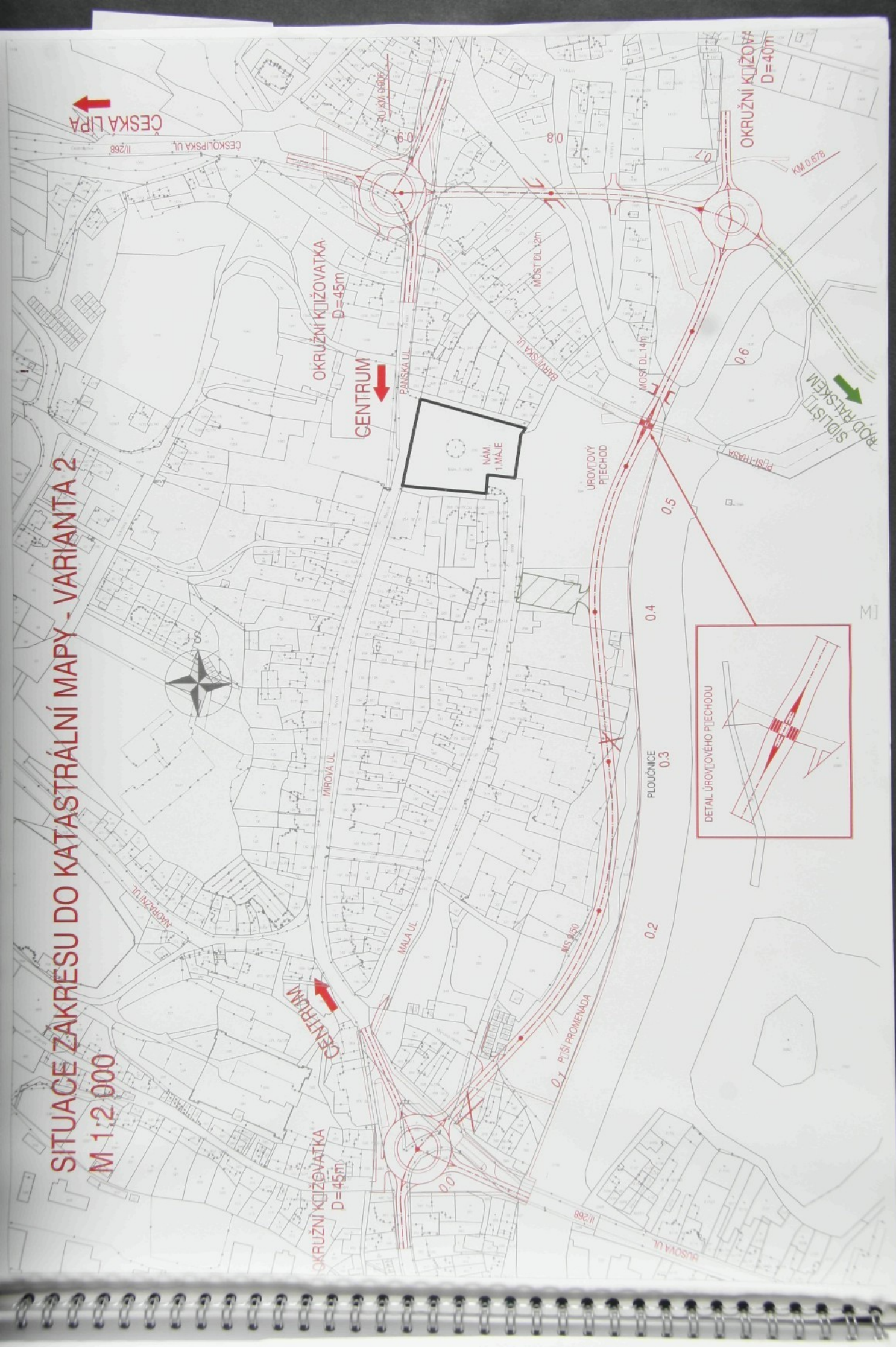




SITUACE ZÁKRESU DO KATASTRÁLNÍ MAPY - VARIANTA 1
M 1:2 000



M 12 000



MĚSTO MIMOŇ

Nachází se v okrese Česká Lípa v podhůří Lužických hor v Ralské pahorkatině. Protéká jím jeden z přítoků Labe - řeka Ploučnice a Panenský potok. Nejstarší archeologické nálezy v Mimoni a okolí jsou z mladší doby kamenné a z doby bronzové. Od 5.stol. se objevují Slované a při významné kupecké stezce ve 13. stol. začíná vznikat celní městečko. Potvrzení celních práv Karlem IV. roku 1371 tehdejšími majitelům, Janovi a Václavovi z Vartemberka, znamenalo rozvoj obchodu a přínos do pokladny obce i majitelům panství. Už r. 1505 je Mimoň uváděna jako město. Velký rozvoj města byl zaznamenán po roce 1651, kdy bylo panství prodáno Janu Putzovi z Adlersturnu. Podle otcova odkazu nechali synové postavit kapli Božího hrobu, pivovar, špitál, radnici a přestavět zámek a farní kostel. V té době tvořily město 3 katastry: vlastní Mimoň, vesnice Okrouhlá a vesnice Šibeničná. R. 1681 došlo ke sloučení všech částí a bylo ustanoveno složení městského zastupitelstva. Pak se vystříдалo několik majitelů, posledními vlastníky panství Mimoň byli do roku 1945 Hartigové.

V současné době má město téměř 7000 obyvatel. Je zřizovatelem tří základních škol a jedné umělecké školy. Ve městě je také gymnázium. Příspěvkovými organizacemi města jsou domov důchodců, dům dětí a mládeže "Vážka" a domácí péče "HOME CARE". Směnárny a peněžní ústavy jsou v centru města, stejně jako většina institucí: Česká policie, Městská policie, Referát státní sociální podpory, Úřad práce a Finanční úřad. Česká pojišťovna má ve městě jednatelství. Poliklinika a lékárna jsou nedaleko od centra. Dopravní spojení s ostatními městy má Mimoň vlakové a autobusové. Na okrajích města ve směru na Liberec a Mnichovo Hradiště se nacházejí čerpací stanice pohonných hmot. Při silnici ve směru na Mnichovo Hradiště je umístěn Domov důchodců, v jeho blízkosti je i Dům pečovatelské služby, kde sídlí organizace Home care - Domácí péče. Ve městě má tradici textilní a dřevozpracující průmysl.

Ve svém volném čase mají občané možnost využít některý ze spolků, sportovních klubů, zajít si na procházku do rozsáhlého zámeckého parku, navštívit fitness-centrum, koupaliště, kino či knihovnu, nebo se věnovat turistice. Pro předávání důležitých zpráv občanům využívá město měsíčník Mimoňský zpravodaj a vysílání lokálního Mimoňského infokanálu.

Nejbližší rekreační oblastí jsou Doksy s Máchovým jezerem a oblast Lužických hor. Ralská pahorkatina tvoří přechod mezi hraničními horskými soustavami a českým vnitrozemím. Mimoň je z velké části obklopena plochou bývalého vojenského výcvikového prostoru Ralsko s poměrně rozsáhlými, především borovými lesy. Mimoňská oblast je vyhlášeným houbařským rájem. Po zrušení vojenského provozu se toto území stává díky svému rozsáhlému bohatství přírodních krás územím poskytujícím řadu možností k provozování turistiky. Také zde vede několik značených cyklostezek. Bývalé vojenské letiště je nyní využíváno pro přistávání ultralehkých

letadel a rogal. Okolí Mimoně je charakterizováno strukturou drobných sídelních lokalit rovnoměrně rozložených v převážně zemědělské krajině.

LIBERECKÝ KRAJ

Liberecký kraj se rozprostírá na severu České republiky a zahrnuje území 4 okresů - Liberec, Jablonec nad Nisou, Semily a Česká Lípa na celkové výměře 3163 km², což představuje 4% z celkové rozlohy České republiky a s výjimkou hlavního města Prahy má nejmenší rozlohu v republice. Trvalé bydliště zde má cca 429 tisíc obyvatel. Průměrná hustota 135,6 obyvatel na km² převyšuje republikový průměr. Na území Libereckého kraje se nachází 215 obcí, z toho 39 se statutem města.

Hlavním městem kraje a současně přirozeným centrem regionu je téměř stotisícový Liberec. Ten se sousedním městem Jabloncem nad Nisou vytváří jednu aglomeraci. Hranice kraje jsou na severu zároveň státní hranicí s Polskem a částečně se Spolkovou republikou Německo. Východní část kraje sousedí s Královéhradeckým krajem, na jihu přiléhá ke Středočeskému kraji a na západě ke kraji Ústeckému. V souvislosti s rozšířením přeshraniční spolupráce byl v roce 1991 ustaven Euroregion Neisse-Nisa-Nysa - dobrovolné sdružení obcí České republiky, Polska a Německa. Jeho členy jsou obce a města Libereckého kraje, obce Šluknovského výběžku a přilehlých okresů obou sousedních států.

Liberecký kraj má převážně průmyslový charakter. Rozvinut je především průmysl skla a bižuterie, výroba a zpracování plastů, strojírenství a odvětví zpracovatelského průmyslu s úzkou vazbou na výrobu automobilů. Tradiční textilní průmysl ztratil v důsledku útlumu v posledních letech svoje dominantní postavení. Dalšími hlavními sektory jsou obchod, doprava, zdravotnictví, stavebnictví a až poté zemědělství a administrativa. V oblasti dopravy sehrává důležitou roli spojení Liberce s Prahou, kterým je čtyřproudá rychlostní komunikace. Její prodloužení na státní hranici umožní napojení na dálniční síť Spolkové republiky Německo.

Na území kraje se rovněž nachází několik významných hraničních přechodů, které doplňuje řada hraničních přechodů otevřených v rámci malého pohraničního styku. Tato skutečnost je důvodem toho, že Liberecký kraj je velmi významný z hlediska cestovního ruchu a jeho oblasti tak ročně navštěvují statisíce turistů, kteří jsou přitahováni rozmanitostí celého území. Z pohoří, rozprostírajících se mezi hranicemi Libereckého kraje, jsou největší a nejznámější Jizerské hory a Krkonoše. Ty skýtají mnoho příležitostí pro pěší turistiku, cykloturistiku a zimní sporty. Ojedinelé podmínky k pěstování zimních druhů sportů lze nalézt v Ještědském areálu nad Libercem, kde se mimo sjezdovek různých náročností nacházejí rovněž skokanské můstky, na kterých se každoročně konají závody ve skocích na lyžích.

MIKROREGION PODRALSKO

Byl založen v únoru v roce 2000 jako dobrovolný svazek 23 měst a obcí. Má rozlohu 620 km². Na jeho území žije 35 tisíc obyvatel.

Nejvýznamnějšími přírodními dominantami mikroregionu jsou kopce Ralsko (696,1 m n.m.) a Bezděz (603,5 m n.m.) se zříceninami hradů stejného jména, Máchovo jezero a řeka Ploučnice s charakteristickými meandry.

Nejvýznamnějšími historickými památkami jsou zámky Zákupy, Lemberk a bazilika sv. Vavřince a sv. Zdislavy a replika Božího hrobu v Mimoní.

PODRALSKO

Střed Podralska tvoří bývalý vojenský výcvikový prostor Ralsko, kde byla v minulosti lokalizována vojska Wehrmachtu, Československé armády a nakonec Sovětské armády. Z tohoto důvodu byla převážná část tohoto území desítky let nepřístupná. Dnes se vyznačuje zachovalou a chráněnou přírodou s významným monumentem, kterým je letiště (zatím využívané ke sportovnímu létání). Po armádě zde zůstala síť komunikací, která je opravena a tvoří síť cyklotras. Tato skutečnost činí Podralsko ideálním prostorem pro individuální a skupinovou turistiku, zejména pro cykloturistiku. Návštěvník může celé dny putovat a projíždět na kole krajem mezi Bezdězem a Ralskem a bude se pohybovat převážně liduprázdným územím se zajímavou přírodou. Může rovněž projet oborami, kde se nachází značné množství spárkaté zvěře. Nedoporučuje se významný odklon od značených tras, neboť rozlehlý prostor skrývá nebezpečí zabloudění. I když je celá oblast Cykloráje Podralska protkána asfaltovými silničkami, je na ně vjezd automobily zakázán. Proto je třeba auto odstavit v nejposlednější vesnici a s mapou vyrazit do krásné přírody.

V období letní sezony skýtá Podralsko možnost zajímavých kombinací poznávání přírody na kole s koupáním v Máchově jezeře, v Hamerském jezeře a na koupalištích v Heřmanicích a v Zákupech. Lze navštívit zámky Zákupy a Lemberk nebo Boží hrob v Mimoní. Lze se svézt na kánoí po Ploučnici anebo vyzkoušet závěsné lyžování na jezeře Horka ve Stráži pod Ralskem. Kdo miluje výstupy na kopce a rozhled po krajině, najde řadu kopců a kopečků, z nichž nejnavštěvovanějšími jsou Bezděz a Ralsko s možnostmi rozhledu do krajiny.

V období houbařské sezony je prakticky celý mikroregion intenzivně navštěvován houbaři nejen místními, ale i ze širokého okolí, zejména z oblasti Mostecka, Ústí nad Labem, Prahy a Mladé Boleslavi.

EUROREGION NISA

Euroregion – Neisse – Nisa – Nysa je první společensky uznanou formou přeshraniční spolupráce ve střední a východní Evropě.

Byl založen v roce 1991 a stal se průkopníkem spolupráce mezi regiony v pohraničí. Realizace rozvojových cílů jako jsou:

- **odstranění negativních vlivů státní hranice**
- **zlepšení životního standardu obyvatel Euroregionu**
- **zlepšení přirozených a kulturně – politických podmínek života**
- **rozvoj hospodářského potenciálu Euroregionu**

vyžadovala cílené kooperační vztahy na mnoha úrovních

Tím se zabývají pracovní skupiny, které se soustředí na určité mimořádné úkoly, jako například: energetika, ekologie, doprava, kultura a umění, hospodářství, ochrana zdraví, správa, sport, cestovní ruch, spolupráce vysokých škol, historie, statistika, památky, veřejná bezpečnost. Řešení konkrétních problémů z těchto tematických oblastí bylo očekáváno ze strany lokálních společenství na polské, české a německé straně Euroregionu Neisse – Nisa – Nysa.

Město MIMOŇ se také zapojuje do mezinárodní spolupráce v Euroregionu Nisa. Euroregion NEISSE - NISA - NYSA je svazek tří hraničních území v srdci Evropy, společná oblast Polské republiky, České republiky a Spolkové republiky Německa. Všechna tři území jsou vzájemně propojena svými společnými zájmy i společnými problémy, které jsou zapříčiněny mimo jiné měnící se historií našeho kontinentu. Tímto regionem dnes probíhá vnější hranice EU, která má mimořádný geopolitický význam se všemi riziky i šancemi. V rámci regionu jsou poskytovány různé dotace z programu Phare CBC.

Město má družební města v Polsku - Zlotoryja a v Německu - Oelsnitz.

VÝZNAMNÉ STAVEBNÍ PAMÁTKY

Ze starých staveb města se do dnešní doby zachovaly jen zbytky. Roku 1806 postihl město zhoubný požár, popelem lehlo 283 domů vnitřního města. Byl vydán zákaz staveb ze dřeva, dřevěné domy v Lužické ulici i jinde jsou tedy z doby před rokem 1800. Uvnitř města jsou zachovány některé pozoruhodné fasády domů z 19. století. Zbytky původní tvrze v oblasti statku na jižním okraji města zničilo bombardování 8. května 1945. **Radnice** z roku 1655 na náměstí sloužila po 2. světové válce pozemkovým knihám, potom hudební škole a konečně státnímu statku a pionýrům. Postupně zchátrala a byla odstřelena v roce 1986. Na jejím místě je dnes městská tržnice.

Sídlo ve východní části náměstí vzniklo kolem roku 1570. Šlo o podsklepenou budovu nepravidelného půdorysu. V roce 1604 bylo podstatně rozšířeno. Tehdy byla přistavěna jižní část. K severnímu bloku přibyl průjezd a za ním vznikla velká obdélná budova s dalším objektem ve východním průčelí. Po pádu Poláků roku 1620 byla v letech 1664-1678 přestavěna na honosný **zámek**. V této podobě zámek setrval až do roku 1806, kdy vyhořel. V letech 1807-1830 byl opraven a k severnímu průčelí byla připojena lichoběžníková dispozice nové dvoupatrové části kolem uzavřeného vnitřního nádvoří.

Mimoňský zámek byl koncem 40. let 20. století opět těžce poškozen požárem. Po něm následovala další oprava a přestavba interiérů, spojená především s vybouráním téměř všech příček s výjimkou dvourameného empírového schodiště. Stavební úpravy však nebyly dokončeny. Pokračovaly ještě krátce počátkem 80. let.

Roku 1985 byl celý komplex nečekaně a zcela zbytečně odstřelen. Dnes z něho zbylo jen několik nepřístupných podzemních prostor a zdevastovaný park.

Pivovar z roku 1666 byl po 1. svět. válce zrušen a na jeho místě postaveno kino "Ralsko" (dnešní Dům kultury Ralsko).

Farní kostel sv. Petra a Pavla, dnešní dominanta města, je zasvěcen sv. Petru a Pavlu a jáhnům sv. Agapitovi a sv. Jiřímu, jejichž ostatky jsou zde uloženy. Nachází se na místě původního kostela ze 12. století. Stavebně byl obnoven do barokního slohu v letech 1661-1663 italským stavitelem Guiliem Broggiem. Věž kostela byla postavena v r. 1674 a s kostelem spojena až po požáru města. Z původních 5 barokních hranolových kaplí okolo kostela, vystavěných v letech 1672-1675, se dochovala pouze pátá uprostřed jižní strany (kdysi sloužila jako márnice). Fara u kostela je z roku 1678. V okolí kostela se nachází několik barokních soch.

Pod kostelním vrchem se nacházejí **unikátní pískovcové pivovarské sklepy s chodbami**.

Další významnou památkou je **areál Božího hrobu** v Lužické ulici. R. 1651 koupil tehdejší statky Mimoň a Děvín Jan Putz z Adlersturnu, císařský rada dvorní komory s erbovním nadáním a rytířským stavem rodu. Ten (podle zápisu mimoňského historika Josefa Tilleho z jeho Kroniky města Mimoně, vydané roku 1905), cestoval v roce 1625 do Říma a odtud dál do Jeruzaléma, kde vyhledal místa utrpení a smrti Ježíše Krista, posvátná všem křesťanům. Přitom vznikla myšlenka vybudovat pro poučení věřícím kopii Božího hrobu i ve své vlasti. O svědomitosti zápisků svědčí okolnost, že když po návratu zjistil, že mu chybí rozměr vchodu ke Kristovu hrobu a míry kamene, kterým je nutno hrob zakrýt, navzdory těžkostem a námaze, které taková cesta tehdy představovala, vydal se do Jeruzaléma podruhé, aby všechno ještě jednou zakreslil. Při návratu na této druhé cestě z Jeruzaléma nebezpečně onemocněl a musel pak ležet půl roku v Římě. Po uzdravení se vrátil přes Loreto do Vídně. Ve střední Evropě stále ještě trvala nekonečná třicetiletá válka a nebylo možné plánovanou stavbu uskutečnit. R. 1655 bylo pro stavbu vybráno místo Na pískách vedle zříceniny kostela sv. Kříže a když r. 1660 Jan Putz umíral, musel mu nejstarší syn Jan František Edmund u smrtelné postele slíbit, že kapli Sv. hrobu v Mimoni postaví. Stavbu započal r. 1665 významný stavitel Giulio Broggio a dokončil r. 1667. O rok později byla slavnostně vysvěcena.

Vedle Božího hrobu se nachází **dům č. p. 101 V lukách** (původně špitál). Postavit ho dal r. 1679 Jan Ignác Dominik Putz, protože už nevyhovoval starý špitál u kostela Nejsvětější trojice z r. 1400 nedaleko dnešního kina . V letech 1964 -1992 zde byla městská lidová knihovna.

Zámecký park byl původně bažantnice s hájovnou. Generální opravu a rozšíření zahájil František de Paula z Hartigů. Park byl několikrát ještě rozšiřován. Zde stával nad pramenem pomník básníkovi Horatiovi a malý altánek. Další rekonstrukce parku začata v r. 1998. Brány do parku vedou od Zámeckého i Poštovního mostu. Uvnitř parku se nachází rybník s ostrůvkem. Pozůstatky prameniště z r. 1785 - jsou kopie pramenu Géronstere v lázních Spaa v Belgii, kde se František de Paula z Hartigů léčil. Pramen jako takový je sice o kus dál, ale zde vyvěral.

Sochy a ostatní památky

Sochy ve městě jsou převážně barokní. Nejvíce jich je zasvěceno Janu Nepomuckému (jedna na Poštovním mostě, jedna u Písečného mostu a další u kostela). Významný je i sloup Nanebevzetí Panny Marie na náměstí 1. máje, sousoší Neposkvrněného početí Panny Marie (Immaculata) u hotelu Beseda či sousoší Getsemanská zahrada v Březinově ulici.

HISTORIE MĚSTA

Počátky města jsou spojené s jím procházející kupeckou cestou, zvanou "Záhošťská" a s majiteli nedalekého strážského panství - Vartemberky.

V 11. století je saským kronikářem cesta ze Žitavy přes Jablonné, Mimoň, Kuřívody, Bělou pod Bezdězem, Mladou Boleslav, Čáslav a Jihlavu zmiňována jako stará a těžká (za Kuřívody se později odklonila na Mnichovo Hradiště a Prahu). Tržní osada u broda při soutoku Ploučnice a Panenského potoka byla osídlována postupně Slovy i německými kolonisty.

Zmínky z r. 1352 uvádějí už farní ves. Potvrzení celních práv Karlem IV. roku 1371 tehdejšími majitelům, Janovi a Václavovi z Vartemberka, znamenalo rozvoj obchodu a přínos do pokladny obce i majitelům panství. Z vybraných peněz se udržovaly a stavěly silnice, mosty, pevnosti a platila stráž pro obchodníky. Vybírání cla se udrželo do 18. stol. a vybírání mýtného až do 19. stol.

V obci se rozvíjel obchod, přestože výbojné války Vartemberků s husity i Žitavou obyvatelstvu vše ztěžovaly.

R. 1500 koupil Mimoň od Jana z Vartemberka Oldřich z Bieberštejnů a už r. 1505 je Mimoň uváděna jako město. R. 1511 ji vlastní jiný Jan z Vartemberka a potvrzuje městu další obchodní výsady. R. 1526 se Mimoň prodejem vrací Bieberštejnům, kteří budují na náměstí r. 1570 panské sídlo - základ pozdějšího zámku.

19. června 1578 prodal Karel z Bieberštejna Mimoň s pustým hradem Ralsko a přilehlými vesnicemi Bohuslavu Mazancovi z Frimburka. Jeho syn prodává r. 1604 panství Janu Müllnerovi z Mülhausu. Mülhausům byl majetek v pobělohorské době zkonfiskován, přešel na rod Zeidlerů, pak na Albrechta z Valdštejna. Po jeho zavraždění si majetek vyprosila vdova po Janu Hoffmannovi Zeidlerovi, ale už 15. ledna 1651 ho její zadlužené děti prodávají Janu Putzovi z Adlersturnu. Ten byl po špatně hospodařících Zeidlerech pro mimoňské panství hotovým požehnáním. Po jeho smrti, od r. 1660, vedla nějakou dobu panství vdova a od nabytí zletilosti synové Jan František Edmund a Jan Ignác Dominik. Podle otcova odkazu nechali postavit kapli Božího hrobu, pivovar, špitál, radnici a přestavět zámek a farní kostel.

V té době tvořily město 3 katastry: vlastní Mimoň, vesnice Okrouhlá a vesnice Šibeničná.

R. 1681 došlo ke sloučení všech částí a bylo ustanoveno složení městského zastupitelstva. Manželství obou posledních mužských potomků rodu Putzů bylo bezdětné, proto J. I. D. Putz ustanovil v závěti dědicem tři dcery svého zemřelého strýce Jana Marcuse Putze. Nejstarší z nich, Marie Terezie Isabela se po sňatku se svobodným pánem Ludvíkem Josefem z Hartigů r. 1705 stala univerzální dědičkou panství Mimoň.

Tak se do Mimoně dostal rod Hartigů, který zde byl až do r. 1945.

Když se r. 1777 schylovalo k další válce o dědictví bavorské, rozhodl se v květnu 1778 navštívit Mimoň a Stráž - terén budoucího možného válčiště - sám císař Josef II.

Zatímco v 18. stol. ohrožovaly město sedlácké rebelie proti útlaku a robotě a vojenské výboje prusko - rakouské války, začátek 19. stol. znamenal zkázu největší.

Rozsáhlý požár 11. června 1806 zničil téměř všechny stavby ve městě, včetně kostela. Pomoc proudila ze všech okolních měst.

V r. 1865 město získalo statut soudního okresu a mělo ve správě 39 obcí s 23 tisíci obyvateli. Průmyslový rozvoj a výstavba železniční tratě, hřebčina, továren, lázní, jatek, škol apod. udělaly z Mimoně jedno z největších měst na Českolipsku. Po skončení 2. svět. války odchází rod Hartigů, odklízejí se rozbombardované části města a nastává další budovatelská éra. Vznikl vojenský prostor, postavila se nová sídliště a v blízkosti města byla zahájena těžba uranu.

V 80. letech 20. stol. proběhla další vlna bourání zchátralých historických budov ve městě.

Nové společenské změny po r. 1989 umožnily rekonstrukci areálu Božího hrobu i jiných památek. Město rozšířilo bytový fond o několik zrekonstruovaných panelových domů v nedaleké Ploužnici. Byla zahájena výstavba čističky odpadních vod, průmyslové zóny i obchodního centra, rekonstrukce kanalizační sítě a plynofikace města.

HISTORIE ŠKOLSTVÍ

První zmínky o škole v Mimoně jsou z 16. stol., kdy byla na náklady vrchnosti postavena pod Kostelním vrchem dřevěná školní budova.

V r. 1785 byla škola přestěhována do kaple a bývalého špitálu Nejsvětější trojice. Tato budova však shořela jako většina budov při velkém požáru r. 1806 a tak se škola opět stěhovala.

V r. 1868 byla tehdejší farní škola povýšena na hlavní školu. Po roce 1869 se počet školních dětí zvýšil a bylo otevřeno několik tříd v jiných budovách.

Přetrvávající nedostatky donutily městské zastupitelstvo rozhodnout o stavbě nové školní budovy na Böhmově vršku. Stavět se začalo v r. 1893 podle plánu stavitele Josefa Schneidera a slavnostní vysvěcení a otevření nové německé školy (dnes 2. stupeň ZaMŠ Mírová) bylo 8. září 1894.

První skutečně česká škola byla otevřena v Malé (tehdejší Linkeho) ulici 12. října 1919, což připomíná i tam umístěná pamětní deska. Postupně přibývá živnostenská škola, mateřská škola, měšťanská škola a 12. září 1937 je slavnostně vztyčen český prapor v Komenského ulici č.p.101 na nové budově obecní školy, dnes 1. stupeň ZaMŠ Mírová.

Osudný Mnichov znamenal uzavření školy a vyučování zde bylo opět zahájeno až 12. června 1945.

V r. 1960 byla ještě slavnostně otevřena nová školní budova na Letné, dnes Zvláštní škola.

V roce 1978 přibyla škola na sídlišti Ralsko. Ta je v současné době v havarijním stavu a čeká na rekonstrukci.

Předchůdcem Základní umělecké školy v Mimoně byl Městský hudební ústav, založený v r. 1947. Do dnešní budovy v Mírové ulici se přestěhoval v r. 1949 a byl přejmenován na Lidovou školu umění.

Střední škola byla v Mimoně v letech 1953 - 1968. Na její tradici navázalo až v r. 1990 elokované pracoviště Gymnázia v České Lípě, dnes osmileté Gymnázium Mimoň, které se nachází v budově bývalé ruské školy na Letné.

HISTORIE PRŮMYSLU

Rozvoj celních práv, řemesel i obchodních výsad města Mimoň směřoval k vytváření cechů. Kovářů, bednářů, kolářů, tkalců, řezníků, krejčích, obuvníků, koželuhů, tesařů, zedníků, soukeníků, mlynářů, tkalců, hrnčírů, knihtiskařů a dalších přibývalo.

Největší průmyslový rozvoj nastal v 19. století. V r. 1801 byla založena tiskárna kartonu (zanikla na konci 2. svět. války) r. 1850 plstárna, v r. 1870 první česká továrna na ohýbaný nábytek, r. 1888 první parní pila a hoblovačka. Po 2. svět. válce přibyla nová lesní pila (dnes ve vlastnictví Vojenských lesů a statků), velkovýkrmná prasat Gigant, dnes již zrušené Rukavičkářské závody a textilní továrna (Severka a později Mitex).

K věhlasu města přispěl i založený chov anglického plnokrevného koně v místním hřebčíně.

Železniční trať z České Lípy byla vybudována v r. 1883, r. 1900 prodloužena do Liberce a patřila k uhelné Ústecko - teplické dráze.

Původní plynové osvětlení města z pol. 19. stol. nahradil elektrický proud z elektrárny postavené v r. 1898.

Po r. 1989 se město stalo zakladatelem několika vlastních společností. Město Mimoň má tradici ve výrobě ohýbaného nábytku z bukového dřeva. Dnes podnik Falcon a. s. ve výrobě židlí pokračuje. Dalšími velkými podniky města jsou plstárna Mitop, a. s., a Technické služby Mimoň, spol. s r. o. Ve městě je hřebčín s chovem dostihových koní, krytou jezdeckou halou a dostihovou dráhou. Vojenské lesy a statky, divize Mimoň, nabízejí zpracování dřeva. Vydavatelské a tiskárenské služby poskytují Tiskárna Ralsko a Ofseta.

Od r. 2001 se buduje průmyslová zóna, pokračuje výstavba čističky odpadních vod a plynofikace města. V budoucnu se počítá s výstavbou několika obchodních marketů.

HRAD RALSKO

Hrad Ralsko patří k nejstarším severočeským gotickým hradům. Některé zdroje ho uvádějí jako románský a jeho základy kladou do 12. stol.

Tyčí se na jednom z kuželovitých vrcholů sopečného původu Ralské pahorkatiny ve výšce 696 m n. m. Prvním skutečně doloženým majitelem je šlechtic Heřman z Ralska z rodu Markvarticů.

V r. 1377 získal Ralsko jako dědický podíl Jan z Vartemberka a jeho rod spravoval mimoňské i strážské panství do r. 1500. Janů z Vartemberka bylo několik. Jeden z nich - Jan Chudoba z Vartemberka na Ralsku, zprvu Husův přítel a později člen katolického spolku lužických měst se později opět ve víře obrátil. Jeho syn Jan, řečený Ralsko, mezitím slíbil Lužičanům pomoc při dobytí hradu Grabštejna. Vyslané vojsko však bylo zajato. Rozzuření Žitavští na Ralsku Jana zajali a nechali popravit. Tehdy Jan starší na Žitavské zcela zanevřel a rozpoutala se vleklá válka mezi Vartemberky a Lužicí.

Majitelé se opět střídali. Ani další Jan z Vartemberka neměl dobrou pověst. Hrad používal jako sídlo svých loupeživých rytířů a Žitavským působil nemalé škody. Ti se hradu zmocnili Istí r. 1468, osádku pobili a hrad na nějaký čas obsadili. Někdejší vartemberské sídlo se rozpadalo a chátralo. Majitelé dávali přednost jiným sídlům a pohodlnějším zámkům. Někaký čas se zde razily falešné mince, což dalo vzniknout pověsti o ukrytém pokladu.

R. 1505 koupil panství ralské i mimoňské Oldřich z Bieberštejna. Na náměstí v Mimoni si vystavěl jeho syn Karel nové panské sídlo a hrad začal být uváděn jako pustý. Podle jedné pověsti zde má spát vojsko podobně jako v Blaníku. Z vrcholu je překrásný výhled do kraje.

OKOLÍ RALSKA

V letech 1947-1991 byl v okolí vrchu Ralsko nepřístupný vojenský prostor o celkové rozloze 250 km² (za oběť mu padlo 22 vesnic a 1 městečko)

Po jeho zrušení zůstala část ohrazena a nepřístupna jako obora. Bohaté zásoby podzemní vody, lesy a mnohé architektonické i přírodní památky jsou dnes vhodné pro rekreaci a cestovní ruch. Vyznačeny jsou některé cyklostezky. O rozvoj oblasti se starají i členové mikroregionu Podralsko.

VIZE ROZVOJE MĚSTA

- * centrum průmyslu
- * příjemné město pro život
- * centrum cestovního ruchu
- * atraktivní centrum Podralska
- * komunikující a dobře spravované město

MIMOŇ JAKO SPORTOVNÍ MĚSTO

- * obnova tradice běhu parkem
- * rozvoj tradice dostihového sportu
- * vytvoření skateparku
- * výstavba cyklotras
- * podpora výstavby rekreační vodní plochy na Panenském potoce
- * úprava Ploučnice na atraktivní vodáckou trasu
- * zřízení regulovaného tábořiště na Ploučnici
- * rekonstrukce koupaliště
- * obnova a využití zámeckého parku

Přednosti - silné stránky

- 01. Atraktivní krajinné prostředí okolí města**
- 02. Příznivá věková struktura obyvatelstva**
- 03. Průmyslová tradice města**
- 04. Dostatek volných pracovních sil**
- 05. Dostatečná kapacita zdrojů a rozvodů energií a vody a kanalizační síť**
- 06. Dostatečná kvalita telekomunikačních služeb**
- 07. Moderní a kvalitní bytový fond**
- 08. Dostatečná kapacita a kvalita základních škol a gymnasia**
- 09. Existence Základní umlecké školy a Domu dětí a mládeže**
- 10. Kvalita a kapacita sociálních služeb**
- 11. Kvalitní životní prostředí**
- 12. Obec s pověřeným úřadem**
- 13. Sídlo institucí státní správy**
- 14. Železniční dopravní spojení**
- 15. Strategická poloha vůči okolním obcím a městečkům**

Zápory - slabé stránky

- 01. Demografická diskontinuita vývoje města**
- 02. Nízká identifikace obyvatel s městem**
- 03. Vysoký objem vyjížděky za prací a za službami**
- 04. Periferní poloha města vůči významným sídlům osídlení**
- 05. Nízká vzdělanostní struktura obyvatelstva**
- 06. Vysoká míra (strukturální) nezaměstnanosti**
- 07. Nedostatečná kvalifikace pracovních sil**
- 08. Nedostatek připravených rozvojových ploch pro průmysl a bydlení**
- 09. Labilní výrobní základna města**
- 10. Nízký podíl odvětví služeb v ekonomické základně města**
- 11. Slabá tradice drobného a středního podnikání ve městě**
- 12. Nedostatečná úroveň komunikace mezi místními podniky a městskou samosprávou**
- 13. Poškozená urbanistická struktura města (absence přirozeného centra města, necitlivá lokalizace panelové výstavby apod.)**
- 14. Značný počet opuštěných a zanedbaných domů**
- 15. Nízká intenzita bytové výstavby**
- 16. Nedostatek sociálních bytů**
- 17. Absence odborného a učňovského školství ve městě**
- 18. Vysoké náklady na provoz zvláštní školy**
- 19. Vysoký podíl sociálně ohrožených skupin obyvatelstva v sociální struktuře města**
- 20. Vysoká závislost městského rozpočtu na státních dotacích**
- 21. Nepříznivý image města**
- 22. Nedostatečná úroveň služeb a zařízení v cestovním ruchu**
- 23. Nedostatečná ubytovací kapacita v cestovním ruchu**

TRADICE MĚSTA

Místní tradicí jsou velikonoční pašijové hry a slavnostní vzkříšení, oslavy Dne města a dostihy. O obnovení tradic pašijových her z roku 1668 (údajně třetí nejstarší na světě) se po letech zasloužilo město Mimoň ve spolupráci se studenty mimoňského gymnázia. Ti nastudovali pašijové hry podle textu P. Stadelmana v překladu p. Osvalda Honse a v premiéře uvedli v březnu r. 2000.

Slavnostní vzkříšení na Bílou sobotu je v Mimoni dokazatelně přes 300 let stará. R. 1671 šlo prvně procesí na Velký pátek od kostela ke kapli Božího hrobu, kde na Bílou sobotu večer začala slavnost vzkříšení. To se opakovalo každoročně, slavnost si získala popularitu a do Mimoně přicházelo stále více lidí z dalekého okolí i mnoho osob duchovních. O velikonocích v r. 2001 se tato tradice obnovila a v Božím hrobě byly vystaveny scénické obrazy ze života a smrti Ježíše Krista.

Den města – podle historických záznamů v r. 1371 císař a otec vlasti Karel IV: stvrdil 24. června Janu z Vartemberka, purkrabímu v Praze a jeho bratru Václavovi z Vartemberka, prastará celní práva. Od r. 2000 se konají oslavy Dne města s bohatým kulturním programem po celý den.

Od r. 2003 je obnovenai tradice pořádání koňských dostihů na dostihové dráze fi. Hřebčín Pulec.

NÁVRH ARCHITEKTONICKÉHO ŘEŠENÍ STŘEDU MĚSTA

Základním problémem cílového řešení středu města, kterému dominuje zástavba proluk na Náměstí 1. máje, je reálné dopravní řešení. Dosavadní územní plán předpokládá, že ve středu města bude automobilová doprava, která bude omezovaná postupnou realizací obchvatu města a novým připojením Sídliště pod Ralskem na komunikace ve směru na Českou Lípou a Liberec. V současné době je navrženo řešení přeložky průtahu tranzitní dopravy ze středu města na nábreží Ploučnice, které by umožnilo 100 % uvolnit střed města od tranzitní dopravy a řešit ho jako bezbariérovou klidovou zónu propojující východní část města se Zámeckým parkem a Sídlištěm pod Ralskem.

NÁMĚSTÍ 1. MÁJE

*** místo setkávání, svobodného pohybu a klidného posezení**

Náměstí 1. Máje je základním centrem dění ve městě Mimoní. Návrhem vzniká adekvátní místo konání různých akcí pořádaných městem či soukromými organizacemi. Možnými akcemi jsou například oslavy Dne města, případně by zde mohl být ukončen městský běh parkem. Půdorysu nepravidelného lichoběžníku dominuje hlavní osa spojující západní a východní část náměstí. Tato osa je podpořena dřevěným molem lemovaným vodními fontánami a pouličními lampami. Před budovou radnice je navržena vodní plocha s fontánami pro osvěžení v letních měsících. Ve středu náměstí je Mariánský sloup, který je ohraničen dřevěným límcem sloužícím k posezení a odpočinku. Ke stejnému účelu slouží i velkoformátové kameny vyrůstající z navrhované dlažby náměstí v jeho jihozápadní části. V jihovýchodní části náměstí je navržen lesík s účelem alespoň částečného zastínění prostoru náměstí. Severní strana náměstí je doplněna o stromovou alej, která také tvoří spojnicí mezi východní a západní částí náměstí.

Těmito prvky vzniká dojem náměstí v náměstí a původně velmi rozsáhlá plocha získává intimní charakter.

Celá západní strana slouží pro parkovací stání po omezený časový interval, aby opravdu vzniklo místo setkávání lidí, co nejméně narušované dopravou.

ZÁPADNÍ ČÁST NÁMĚSTÍ 1. MÁJE

Z hlediska funkčního využití objektů v západní části Náměstí 1. Máje by měla být řešena potřeba rozšíření prodejních kapacit pro drobné podnikání, ve kterých může město cenovou politikou ovlivňovat zájem obchodníků a konkurovat vysokým nájmům za nebytové prostory v objektech soukromých vlastníků. Dále by měla být řešena potřeba restaurační a ubytovací kapacity vyšší kvality umožňující pro podnikatele působící v místě a v regionu zde konat pracovní setkání a ubytovat své hosty. Vážným problémem je dostupnost stomatologických služeb a služeb lékařů specialistů.

Architektonické řešení:

V západní části náměstí jsou řešeny dva objekty. Malý, tří podlažní objekt pro služby lékařů, v úrovni náměstí s vegetariánskou restaurací a lékárnou.

Druhý objekt je řešen jako polyfunkční dům v úrovni náměstí s nebytovými prostory, umožňující provozování živností a služeb pro obyvatelstvo. Dřevěné molo procházející náměstím je ukončeno uvnitř tohoto objektu v atriu obchodního centra.

Směrem do náměstí jsou orientovány i vstupy do vyšších podlaží domu a vstup do hotelu.

Hotel s kapacitou 33 pokojů pokryje poptávku turistů navštěvujících atraktivní lokalitu Ralsko.

Nadzemní podlaží je vytvořeno terasou sloužící k trávení volného času rezidentů (basketbal, dětská hřiště, zeleň). Na této terase jsou postaveny bytové domy s rozličnou nabídkou velikostí bytů.

VÝCHODNÍ ČÁST NÁMĚSTÍ 1. MÁJE

Na tomto místě se nacházel komplex budov bývalého Mimoňského zámku. Perspektivně lze v této oblasti uvažovat zejména objekty mající funkci správní - radnice města, knihovna, matrika a obřadní místnost.

Architektonické řešení:

Celá východní strana náměstí je uzavřena novou budovou radnice. Radnici dominuje velké prosklení z kanceláře starosty. Toto prosklení může sloužit pro kolemjdoucí jako velký informační panel o dění ve městě, případně pro promítání zábavných či dokumentárních krátkých filmů, a oživit tak dění na náměstí.

Radnice ve vstupní hale disponuje veřejným internetovým pracovištěm a informačním centrem pro občany. Pracoviště úředníků jsou řešena přepážkovým systémem. V nadzemním podlaží je umístěna velká zasedací místnost s výhledem na dění na náměstí.

Obřadní síň je v přízemí. Tvoří vrchol dřevěného mola procházejícího náměstím, což umožňuje svatebčanům využívat jej jako slavnostní promenádu.

Dalším objektem na východní straně je nová budova služebny policie. Umístění této budovy na náměstí je výhodné pro jeho centrální polohu, což umožňuje policii lepší kontrolu pořádku.

U soutoku Panenského potoka a řeky Ploučnice jsou řešeny tři bytové domy, sloužící jako pronajímatelné byty pro turisty – „vodáky“ preferující luxusnější ubytování.

BILANCE PLOCH ZÁPADNÍ ČÁSTI NÁMĚSTÍ

LEVEL 0	M2	KS
HOTEL RECEPCE	63,8	1
HOTEL ZÁZEMÍ	57,46	1
HOTEL RESTAURACE	136,94	1
CELKEM	258,2	
OBCHODNÍ JEDNOTKY	996,54	10
MARKET	514	1
SKLAD	182,6	1
CELKEM	1693,14	
PARKOVIŠTĚ	1470	53

LEVEL 1	M2	KS
BYT 01-01	50,82	1
BYT 01-02	52,3	1
BYT 01-03	50,8	1
BYT 01-04	70,8	1
BYT 01-05	49,9	1
BYT 01-06	51,4	1
BYT 01-07	79,2	1
BYT 01-08	89,9	1
BYT 01-09	57,4	1
BYT 01-10	85,95	1
BYT 01-11	84,5	1
BYT 01-12	82,3	1
BYT 01-14	47,4	1
BYT 01-15	57,2	1
BYT 01-16	58,1	1
BYT 01-17	29	1
BYT 01-19	29	1
CELKEM	1025,97	
MEZONET 01-13	178,6	1
MEZONET 01-18	79,3	1
MEZONET 01-20	68	1
MEZONET 01-21	162	1
MEZONET 01-22	162	1
MEZONET 01-23	151,8	1
MEZONET 01-24	157,8	1
MEZONET 01-25	161,2	1
CELKEM	1120,7	
HOTEL POKOJ 2L	29,75	1
HOTEL POKOJ 2L	24,7	7
HOTEL POKOJ 2L	21,4	4
HOTEL POKOJ 2L	30,31	1
HOTEL POKOJ 5L	46,25	1
HOTEL POKOJ 3L	38,27	1
PATROVÝ SERVIS	17	1
SPOL. MÍSTNOST	36,95	1
CELEKM	456,73	

LEVEL 2	M2	KS
BYT 02-26	84,5	1
BYT 02-27	82,3	1
BYT 02-28	57,4	1
BYT 02-29	85,95	1
CELKEM	310,15	
MEZONET 02-30	122,4	1
MEZONET 02-31	138	1
MEZONET 02-32	84,8	1
MEZONET 02-33	87,8	1
MEZONET 02-34	101,6	1
MEZONET 02-35	122,6	1
MEZONET 02-36	103	1
MEZONET 02-37	103	1
CELKEM	863,2	
HOTEL POKOJ 2L	29,75	1
HOTEL POKOJ 2L	24,7	7
HOTEL POKOJ 2L	21,4	4
HOTEL POKOJ 2L	30,31	1
HOTEL POKOJ 5L	46,25	1
HOTEL POKOJ 3L	38,27	1
PATROVÝ SERVIS	17	1
SPOL. MÍSTNOST	36,95	1
CELKEM	457,73	

LEVEL 3	M2	KS
BYT 03-38	57	1
BYT 03-39	82,3	1
BYT 03-40	57	1
BYT 03-41	78,1	1
CELKEM	274,4	
HOTEL POKOJ 2L	30,31	1
HOTEL POKOJ 5L	46,25	1
HOTEL POKOJ 3L	38,27	1
PATROVÝ SERVIS	17	1
SPOL. MÍSTNOST	36,95	1
CELKEM	168,78	

